PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2022/2247

ze dne 15. listopadu 2022,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz výrobků z elektrolyticky pochromované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Brazílie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení

(1) Dne 24. září 2021 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) antidumpingové šetření týkající se dovozu elektrolyticky pochromované oceli (dále jen „ECCS“) pocházející z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“ nebo „Čína“) a Brazílie (společně dále jen „dotčené země“) na základě článku 5 dále jen základní nařízení. Oznámení o zahájení řízení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení řízení“).

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu podaného dne 13. srpna 2021 Evropským ocelářským svazem („EUROFER“) (dále jen „žadatel“). Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a z něj vyplývající podstatné újmě, které byly dostatečným důvodem pro zahájení šetření.

(3) Podnět byl podán jménem následujících výrobců v Unii: ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (Francie), ArcelorMittal Etxebarri S.A. (Španělsko) a ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Německo), které údajně představují 100 % výrobního odvětví Unie. V průběhu šetření Komise zjistila existenci dalšího výrobce ECCS v Unii, konkrétně společnost Acciaierie d'Italia. Jelikož žadatelé přesto představovali [85–95] % výroby a prodeje výrobního odvětví Unie, mělo se za to, že podnět podalo výrobní odvětví Unie v souladu s čl. 5 odst. 4 základního nařízení.

1.2. Zúčastněné strany

(4) V oznámení o zahájení řízení vyzvala Komise zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak zúčastnit šetření. Kromě toho Komise výslovně informovala o zahájení šetření žadatele, známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a orgány v ČLR a Brazílii, známé dovozce, dodavatele a uživatele, obchodníky a sdružení, o nichž bylo známo, že se jich zahájení šetření týká, a vyzvala je, aby se jej zúčastnili.

1.3. Prozatímní opatření

(5) V souladu s článkem 19a základního nařízení Komise dne 25. dubna 2022 poskytla stranám souhrn navrhovaných cel a podrobné údaje o výpočtu dumpingových rozpětí a rozpětí, která jsou dostatečná k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, a to čtyři týdny před uložením prozatímních cel (dále jen „období předběžného poskytování informací“). Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se během tří pracovních dnů vyjádřily k přesnosti výpočtů. Jak je vysvětleno ve 29. až 34. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise dospěla k závěru, že požadavky na celní evidenci podle čl. 14 odst. 5a základního nařízení nebyly splněny. Proto dovoz z dotčených zemí nepodléhal v období předběžného poskytování informací celní evidenci.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu elektrolyticky pochromované oceli (ECCS) pocházející z Čínské lidové republiky a Brazílie (Úř. věst. C 387, 24.9.2021, s. 2).

(6) Komise obdržela připomínky od společností Baoshan Iron & Steel Co., Ltd (dále jen „Baosteel"), Handan Jintai Packing Materials Co., Ltd (dále jen „Jintai") a CANPACK. Podání společnosti Baosteel vedlo k opravě administrativní chyby ve výpočtech. Připomínky společnosti Jintai se týkaly čl. 7 odst. 2a základního nařízení, a nesouvisely tedy s přesnosti výpočtů. Proto byly zohledněny až po zveřejnění prozatímních opatření a je o nich pojednáno v oddíle 3.1 níže. Vzhledem k tomu, že připomínky společnosti CANPACK se týkaly zájmu Unie, zabývá se jimi oddíl 7 níže.

(7) Dne 23. května 2022 vyhlásila Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* prováděcí nařízení (EU) 2022/802, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz výrobků z elektrolyticky pochromované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Brazílie ([3]) (dále jen „prozatímní nařízení").

1.4. **Následný postup**

(8) Po zveřejnění podstatných skutečností a úvah, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací"), předložily sdružení Eurofer (žadatel), společnosti Eviosys (uživatel v Unii), CANPACK, zastupující společnost CANPACK Slovakia s.r.o., Can-Pack Food and Industrial Packaging Sp. z o.o. a Tapon France S.A.S. (uživatelé v Unii), Astir Vitogiannis Bros Single Member S.A. (dále jen „Astir Vitogiannis") (uživatel v Unii), Baosteel (vyvážející výrobce z Číny), Jintai (vyvážející výrobce z Číny), Companhia Siderurgica Nacional (dále jen „CSN") (vyvážející výrobce z Brazílie), Čínské sdružení železa a oceli (dále jen „CISA"), vláda ČLR (dále také „čínská vláda") a vláda Brazílie písemná podání, v nichž vyjádřily svá stanoviska k prozatímním zjištěním ve lhůtě stanovené v čl. 2 odst. 1 prozatímního nařízení.

(9) Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta příležitost ke slyšení. Slyšení se konala se společnostmi Baosteel, Astir Vitogiannis a sdružením CISA.

(10) Komise pokračovala ve vyhledávání a ověřování všech informací, které považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění. Komise při přijímání konečných zjištění zvážila připomínky zaslané zúčastněnými stranami a v náležitých případech své prozatímní závěry revidovala.

(11) Dne 31. srpna 2022 Komise informovala všechny zúčastněné strany o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě hodlá uložit konečné antidumpingové clo na dovoz výrobků z elektrolyticky pochromované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Brazílie (dále jen „poskytnutí konečných informací"). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací zaslat připomínky.

(12) Na základě připomínek zúčastněných stran Komise dne 16. září 2022 zúčastněné strany informovala o některých objasněních a menších opravách v konečných informacích, které neměly dopad na konečná cla. Stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly vznést připomínky. Připomínky předložilo pouze sdružení CISA.

(13) Stranám, které o to požádaly, byla rovněž poskytnuta příležitost ke slyšení. Uskutečnila se slyšení se sdružením CISA, společnostmi Baosteel a Eviosys a se sdružením Eurofer.

1.5. **Připomínky k zahájení řízení**

(14) Jak je vysvětleno v 6. a 7. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Čínské sdružení železa a oceli (dále jen „CISA") předložilo po zahájení řízení připomínky, v nichž tvrdilo, že podnět se příliš opírá o důvěrné informace, a že nedůvěrná verze proto není dostatečná pro řádné pochopení důkazů, na nichž je podnět založen. Sdružení CISA toto tvrzení zopakovalo po uložení prozatímních opatření.

(15) Komise potvrdila svůj závěr uvedený v 8. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že znění podnětu, které nemá důvěrnou povahu a je k dispozici v dokumentaci určené zúčastněným stranám k nahlédnutí, obsahuje všechny zásadní důkazy a shrnutí důvěrných údajů, která nemají důvěrnou povahu a umožňují zúčastněným stranám řádně uplatnit jejich právo na obhajobu, a toto tvrzení proto zamítla.

([3]) Úř. věst. L 143, 25.5.2022, s. 11.

1.6. **Výběr vzorku**

(16) Jelikož k výběru vzorku výrobců, dovozců a vyvážejících výrobců v Unii nebyly předloženy žádné připomínky, zjištění uvedená v 9. až 17. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

1.7. **Individuální zjišťování**

(17) Jak je vysvětleno v 18. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, jeden vyvážející výrobce v Číně, GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd., požádal o individuální zjišťování podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení a ve stanovené lhůtě poskytl odpověď na dotazník. Tato žádost byla zopakována po poskytnutí konečných informací. Komise předběžně zjistila, že posuzování této žádosti by představovalo nepřiměřenou zátěž a neumožňovalo by ukončení šetření ve lhůtě stanovené v základním nařízení. Komise připomněla, že vzorek omezila na dvě společnosti představující největší objem dovozu z Číny, který mohl být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Obě společnosti plně spolupracovaly, což zahrnovalo zjišťování a ověřování (prostřednictvím dálkových křížových kontrol) informací poskytnutých několika subjekty ve spojení v Číně a v Unii, čímž bylo znemožněno, aby Komise vedle společností zařazených do vzorku provedla i individuální zjišťování u společnosti GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd. Tento závěr zůstal v platnosti i v konečné fázi. Komise proto potvrdila své rozhodnutí žádosti o individuální zjišťování nevyhovět.

1.8. **Odpovědi na dotazník a inspekce na místě**

(18) Jak je uvedeno v 19. a 21. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise zaslala dotazníky třem výrobcům v Unii, žadateli, jednomu dovozci, který není ve spojení, a známým uživatelům, a třem vyvážejícím výrobcům v dotčených zemích. Vládě Čínské lidové republiky rovněž zaslala dotazníky týkající se existence podstatných zkreslení v ČLR ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení, jakož i zkreslení na trhu surovin v Číně, pokud jde o výrobek, který je předmětem šetření.

(19) Kromě dálkových křížových kontrol uvedených ve 23. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise dále provedla inspekci na místě u tohoto uživatele v Unii:

— Eviosys, Paříž (Francie).

1.9. **Období šetření a posuzované období**

(20) Jak je uvedeno v 24. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2020 do 30. června 2021 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2018 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Dotčený výrobek**

(21) Komise připomněla, že jak je uvedeno ve 25. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, dotčeným výrobkem jsou ploché válcované výrobky ze železa nebo nelegované oceli, pokovené nebo potažené oxidy chromu nebo chromem a oxidy chromu pocházející z ČLR a Brazílie, v současnosti kódů KN 7210 50 00 a 7212 50 20 (dále jen „dotčený výrobek“).

(22) ECCS má velmi široký rozsah použití, obvykle pro spotřebitelské a průmyslové obaly. Nejčastěji se používá pro balení potravin, například jako vrchní části a dna plechovek, šroubovací a očkové uzávěry, ouška atd. Mezi další druhy použití patří vnější díly domácích spotřebičů, pouzdra na fotografické filmy, ochranné materiály pro ochranu optických vláken nebo jiné elektrické a elektronické díly.

2.2. **Obdobný výrobek**

(23) Jelikož nebylo vzneseno žádné tvrzení ani připomínka týkající se tohoto bodu, potvrzují se závěry 27. a 28. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

3. **DUMPING**

3.1. **Čína**

(24) Po poskytnutí prozatímních informací obdržela Komise od dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, sdružení CISA a vlády Čínské lidové republiky písemné připomínky, které se týkaly prozatímních zjištění o dumpingu.

3.1.1. *Běžná hodnota*

(25) Podrobnosti výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny ve 42. až 109. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.1.2. *Existence podstatných zkreslení*

(26) Po poskytnutí prozatímních informací se sdružení CISA a čínská vláda vyjádřily k použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení při současném šetření. Připomínky sdružení CISA navíc podpořila společnost Baosteel.

Argumenty týkající se zprávy ([4])

(27) Čínská vláda uvedla, že zpráva je jak ze skutkového, tak z právního hlediska nesprávná a rozhodnutí na jejím základě postrádají legitimitu. Pokud jde o věcnou stránku, zpráva je podle čínské vlády zkreslená, jednostranná a neodpovídá skutečnosti. Navíc skutečnost, že Komise vydala jednotlivé zprávy o několika vybraných zemích, vyvolává obavy ohledně zacházení podle nejvyšších výhod. Kromě toho není spoléhání se Komise na důkazy obsažené ve zprávě podle čínské vlády v souladu s duchem spravedlivého práva, neboť poskytuje výrobnímu odvětví Unie nespravedlivé výhody, a to ve skutečnosti znamená vynesení rozsudku ještě před soudním procesem.

(28) Podobně sdružení CISA uvedlo, že Komise v příliš velké míře vychází ze zprávy, která je podle jeho názoru jednostranná, neobjektivní, zastaralá a záměrně opomíjí faktické prvky, aby usnadnila podání podnětů na základě použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Sdružení CISA dále nesouhlasilo s odpovědí Komise v oddíle 3.1.3 prozatímního nařízení, kde Komise tvrdila, že čínská vláda i ostatní strany měly možnost předložit informace vyvracející zdroje obsažené ve zprávě, přičemž uvedlo, že důkazní břemeno v tomto případě nese vyšetřující orgán, a nikoli vývozci ze třetích zemí. Kromě toho sdružení CISA zdůraznilo, že zpráva se netýká odvětví ECCS, ale že je pouze univerzálním dokumentem, který Komise používá pro různá šetření bez rozdílu. Sdružení CISA dále uvedlo, že pětileté plány, na které se Komise ve svém šetření odvolává, aby prokázala existenci podstatných zkreslení, jsou pouze průvodními dokumenty, které vyjadřují politické názory pro budoucnost, stejně jako podobné dokumenty zveřejňované i v Evropské unii, a tudíž nenarušují hospodářskou soutěž. Nakonec sdružení CISA uvedlo, že 13. pětiletý plán uvedený ve zprávě se vztahuje pouze na období do roku 2020, což znamená, že není relevantní pro druhou část období šetření.

(29) Komise s tím nesouhlasila. Těmito argumenty se z velké části zabývalo již prozatímní nařízení, a Komise proto potvrdila závěry 68. až 70. bodu odůvodnění prozatímního nařízení. Komisi není například zřejmé, jak může být odkaz na platné čínské právní předpisy mimo realitu. Podobně sdružení CISA tvrdilo, že Komise opomíjí skutkové okolnosti, prvky a závěry, které by byly v rozporu s účelem zprávy, aniž by uvedlo, které konkrétní skutkové okolnosti nebo prvky zpochybňují existenci podstatných zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Pokud jde o důkazní břemeno, zpráva i další předložené důkazy znamenaly, že Komise své důkazní břemeno splnila a že sdružení CISA ani jiné zúčastněné strany nebyly schopny předložené důkazy vyvrátit. Komise dále zdůraznila, že pětileté plány, které zveřejňuje čínská vláda, nejsou pouze obecnými pokyny, ale mají právně závaznou povahu. Komise v tomto ohledu odkázala na podrobnou analýzu plánů v kapitole 4 zprávy, jejíž jedna část v oddíle 4.3.1 je výslovně věnována závazné povaze plánů.

([4]) Commission Staff Working Document, on Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations (Pracovní dokument útvarů Komise o podstatných zkresleních v ekonomice Čínské lidové republiky pro účely šetření na ochranu obchodu), 20. prosince 2017, SWD(2017) 483 final/2.

(30) Pokud jde o tvrzení, že 13. pětiletý plán je pro druhou část období šetření (od 1. ledna do 30. června 2021) irelevantní, Komise zopakovala, jak již bylo uvedeno v 69. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že 14. pětiletý plán se začal zveřejňovat až v průběhu roku 2021. Jako příklad lze uvést obecný 14. pětiletý plán, který byl zveřejněn 12. března, 14. pětiletý plán týkající se ocelového šrotu, který byl zveřejněn 15. září, a 14. pětiletý plán týkající se rozvoje surovin, který byl zveřejněn 21. prosince 2021. Komise konstatovala, že v období mezi datem použití 13. pětiletého plánu a zveřejněním 14. pětiletého plánu se stále uplatňovala ustanovení 13. pětiletého plánu. V každém případě, bez ohledu na to, kdy přesně byly jednotlivé 14. pětileté plány zveřejněny, skutečnost, že 13. pětiletý plán byl použitelný během první poloviny období šetření, již svědčí o existenci podstatných zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(31) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda znovu předložila svá tvrzení týkající se zprávy, aniž by do své argumentace přidala jakékoli další prvky. Komise proto konstatovala, že tato tvrzení jsou řešena již v 68. až 70. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a rovněž ve 29. bodě odůvodnění výše.

(32) Obdobně i sdružení CISA zopakovalo po poskytnutí konečných informací svou kritiku zprávy a znovu konstatovalo, že zpráva nesplňuje standardy nestranných a objektivních důkazů. Kromě toho CISA znovu vzneslo otázku 13. pětiletého plánu a poukázalo na to, že plán by jednak neměl být považován za závazný právní předpis, ale spíše za obecný politický dokument, jaký existuje také v EU, jednak že polovina období šetření spadá mimo období, na které se 13. pětiletý plán vztahuje. V této souvislosti sdružení CISA vyzvalo Komisi, aby vysvětlila, jak může být obsah 13. pětiletého plánu považován za důkaz podstatných zkreslení poté, co jeho platnost skončila.

(33) Komise s tím nesouhlasila. Za prvé, jak již bylo zmíněno výše ve 29. bodě odůvodnění, Čína používá pravidelný pětiletý plánovací cyklus. V jeho rámci se jednotlivé plánovací dokumenty pro následující cyklus připravují již v průběhu předchozího cyklu a zároveň mohou být jednotlivé plánovací dokumenty následujícího cyklu formálně vydány s určitým zpožděním po uplynutí platnosti odpovídajících plánovacích dokumentů předchozího cyklu. Skutečnost, že datum formálního ukončení 13. pětiletého plánu spadá do poloviny období šetření nebo že relevantní 14. pětileté plány byly zveřejněny s určitým časovým odstupem od konce předchozího plánovacího období, nemůže změnit povahu čínského plánovacího systému, ve kterém jsou úřady a provozovatelé podniků vždy součástí plánovacího cyklu. Komise také nesouhlasila s argumentem sdružení CISA, že 13. pětiletý plán je pouhým obecným politickým dokumentem o prioritách veřejných investic. Za prvé, sdružení CISA nepředložilo žádný argument, který by zpochybňoval analýzu Komise uvedenou v oddíle 4.3.1 zprávy, jak je uvedeno ve 29. bodě odůvodnění výše. Srovnání „Nové průmyslové strategie“ Komise s 13. pětiletým plánem, které provedlo sdružení CISA, je navíc nesprávné z několika hledisek, jako je typ dokumentů (sdělení Komise Evropskému parlamentu a dalším orgánům EU ve srovnání s dokumentem, který ve skutečnosti přijal čínský nejvyšší zákonodárný orgán), stejně jako jejich povaha a podstata (vysvětlující dokument, který nastiňuje politické priority, ve srovnání s normativními pokyny, jež obsahují mnoho cílů v oblasti průmyslové výroby a výslovných povinností provádění pro všechny dotčené subjekty).

(34) Proto byly argumenty předložené čínskou vládou a sdružením CISA zamítnuty a Komise potvrdila své závěry uvedené v 68. až 70. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

Argumenty týkající se slučitelnosti čl. 2 odst. 6a základního nařízení s pravidly WTO

(35) Za prvé čínská vláda a sdružení CISA tvrdily, že početní zjištění běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení není v souladu s antidumpingovou dohodou WTO, zejména s článkem 2.2 antidumpingové dohody, který obsahuje vyčerpávající seznam situací, kdy lze běžnou hodnotu zjistit početně, přičemž „podstatné zkreslení“ mezi těmito situacemi uvedeno není.

(36) Za druhé je použití údajů z vhodné reprezentativní země podle čínské vlády a sdružení CISA v rozporu s čl. VI.1 písm. b) dohody GATT a článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody, které při výpočtu běžné hodnoty vyžadují použití výrobních nákladů v zemi původu. Podle názoru sdružení CISA Komise ignorovala závěr Odvolacího orgánu ve věci Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny (dále jen „DS473“), že přípustné použití údajů ze zdroje mimo zemi vývozu *„neznamená, že orgán provádějící šetření může jednoduše nahradit náklady ze země mimo zemi původu za výrobní náklady v zemi původu “*. Sdružení CISA dále připomnělo, že Odvolací orgán ve věci DS473 konstatoval, že pokud se orgán provádějící šetření opírá o jakékoli jiné informace za účelem určení *„výrobních nákladů v zemi původu“* podle článku. 2.2 antidumpingové dohody, musí zajistit, aby tyto informace

byly použity k určení *„výrobních nákladů v zemi původu“*, což může vyžadovat, aby orgán provádějící šetření tyto informace upravil. Podle sdružení CISA však z žádných záznamů nevyplývá, že by se Komise snažila upravit údaje z vhodné reprezentativní země, aby dospěla k výrobním nákladům v Číně. To se podle názoru sdružení CISA zdá být neslučitelné s povinností EU podle článku 2.2 antidumpingové dohody.

(37) Za třetí čínská vláda a sdružení CISA tvrdily, že postupy Komise při šetření podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení nejsou v souladu s pravidly WTO, jelikož Komise v rozporu s článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody nezohlednila záznamy čínských výrobců, aniž by určila, zda jsou tyto záznamy v souladu s obecně uznávanými účetními zásadami v Číně a zda přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem. Sdružení CISA v této souvislosti tvrdilo, že postup Komise byl shledán v rozporu s pravidly WTO již ve věci DS473. Čínská vláda dále připomněla, že Odvolací orgán ve věci DS473 a zpráva panelu ve věci Evropská unie – metodiky úpravy nákladů II (Rusko) (dále jen „DS494“) tvrdily, že podle článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody, pokud záznamy vedené vývozcem nebo výrobcem, který je předmětem šetření, odpovídají – v přijatelných mezích – přesně a spolehlivě všem skutečným nákladům vzniklým příslušnému výrobci nebo vývozci za výrobek, který je předmětem šetření, lze mít za to, že *„přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem daného výrobku“*, a orgán provádějící šetření by měl tyto záznamy použít ke stanovení výrobních nákladů vyšetřovaných výrobců.

(38) Pokud jde o první tvrzení, sdružení CISA uvedlo totožný argument již ve svých připomínkách k první poznámce a Komise se jím podrobně zabývala v 66. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Komise proto potvrdila své závěry v něm uvedené.

(39) Pokud jde o druhé tvrzení, jedná se do značné míry o opakování tvrzení, o kterém již bylo pojednáno v 65. a 66. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Komise dále uvedla, že při uplatňování čl. 2 odst. 6a základního nařízení je povinna použít nezkreslené náklady ve vhodné reprezentativní zemi, aby bylo zajištěno, že použité náklady nejsou ovlivněny zkreslením a vycházejí ze snadno dostupných údajů. Jelikož sdružení CISA neposkytlo žádné konkrétní informace, které by odůvodňovaly další úpravy, mělo se za to, že nezkreslené náklady v reprezentativní zemi vycházející ze snadno dostupných údajů splňují kritéria čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Komise proto potvrdila svá zjištění uvedená v 66. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a toto tvrzení zamítla.

(40) Pokud jde o třetí tvrzení, zdá se, že kromě zopakování stanoviska, které sdružení CISA sdělilo již ve svých připomínkách k první poznámce, a tvrzení, že Komise údajně opakuje své právní omyly zjištěné ve věci DS473, toto tvrzení je stejné povahy jako tvrzení, kterým se zabývaly již 66. a 67. bod odůvodnění prozatímního nařízení. Komise proto toto tvrzení zamítla a potvrdila svá prozatímní zjištění.

(41) Po poskytnutí konečných informací čínská vláda znovu předložila svá tvrzení týkající se slučitelnosti čl. 2 odst. 6a základního nařízení s pravidly WTO, jakož i postupů Komise při šetření podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení, pokud jde o použití záznamů čínských výrobců, aniž by do své argumentace přidala další prvky. Komise proto konstatovala, že tato tvrzení jsou řešena již v 65. až 67. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a rovněž ve 35. až 37. bodě odůvodnění výše. Komise proto i tyto argumenty zamítla a potvrdila svá prozatímní zjištění.

Další argumenty týkající se podstatných zkreslení

(42) Čínská vláda tvrdila, že Komise by měla být konzistentní a plně zkoumat, zda v reprezentativní zemi dochází k tzv. narušením trhu. Rychlé přijetí údajů o reprezentativní zemi bez takového hodnocení představuje „dvojí normy“. Čínská vláda poukázala na to, že podle práva EU je Komise povinna použít pro početní zjištění běžné hodnoty nezkreslené ceny. Proto by Komise měla podle názoru čínské vlády převzít iniciativu a prošetřit a prokázat existenci či neexistenci zkreslení v reprezentativních zemích, a nikoli pasivně čekat, až zúčastněné strany předloží důkazy. Čínská vláda dále uvedla, že Komise by měla přezkoumat, zda nedochází k narušení trhu na domácím trhu EU, v neposlední řadě proto, že v EU údajně existuje řada situací, které by měly vyvolávat obavy z možného „narušení trhu“.

(43) Čínská vláda znovu předložila tato tvrzení také po poskytnutí konečných informací a zopakovala svůj názor, že nezbytná vládní regulace hospodářské činnosti by neměla být považována za narušování trhu ani by neměla být považována za základ pro umělé zvýšení dumpingového rozpětí dovážených výrobků, aniž by byl posouzen dopad podobného chování na výrobní náklady na domácím trhu.

(44) Sdružení CISA poukázalo na to, že podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení by mělo být posouzení podstatných zkreslení provedeno u každého vývozce zvlášť, což v současném šetření nebylo provedeno.

(45) Pokud jde o argumenty čínské vlády, Komise připomněla, že v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení běžnou hodnotu početně zjišťuje na základě vybraných údajů, kterými nejsou domácí ceny a náklady v zemi vývozu, pouze v případě, že se tyto údaje ukážou jako vhodný zdroj nezkreslených cen a nákladů. Komise je v rámci tohoto procesu povinna použít pouze nezkreslené údaje. V tomto ohledu Komise zdaleka nečeká pasivně, ale provádí vlastní analýzu a vyzývá zúčastněné strany, aby se vyjádřily k navrhovaným zdrojům pro stanovení běžné hodnoty v počátečních fázích šetření, a to prostřednictvím poznámek o nezkreslených zdrojích, které hodlá použít, zveřejněných na počátku řízení. Konečné rozhodnutí Komise o tom, které nezkreslené údaje by se měly k výpočtu běžné hodnoty použít, plně zohledňuje všechny připomínky obdržené od zúčastněných stran. Pokud jde o požadavek čínské vlády, aby Komise posoudila možná narušení vnitřního trhu EU, Komise nechápe souvislost tohoto bodu s posouzením existence podstatných zkreslení v souladu s čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(46) Tvrzení sdružení CISA již bylo projednáno a zamítnuto v 71. a 72. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Komise podotýká, že sdružení CISA se zřejmě rozhodlo číst pouze první větu 72. bodu odůvodnění prozatímního nařízení. Komise proto odkázala na druhou větu uvedeného bodu odůvodnění a na příslušnou analýzu v oddíle 3.1.3 prozatímního nařízení. Vzhledem k tomu, že zúčastněné strany nepředložily žádné další argumenty, Komise s konečnou platností potvrdila svá zjištění uvedená ve výše uvedených bodech odůvodnění prozatímního nařízení.

3.1.3. *Reprezentativní země*

(47) Od zúčastněných stran nebyly obdrženy žádné připomínky, které by vyvracely vhodnost Brazílie jako reprezentativní země a společnosti CSN jako výrobce v reprezentativní zemi. Závěr 87. bodu odůvodnění prozatímního nařízení se tedy potvrzuje.

3.1.4. *Referenční hodnoty použité pro stanovení běžné hodnoty*

(48) Po vyhlášení prozatímního nařízení se sdružení CISA a společnost Baosteel vyjádřily k některým referenčním cenám a uvedly, že by měly být použity jiné, reprezentativnější referenční ceny.

(49) Za prvé, sdružení CISA a společnost Baosteel zpochybnily použití brazilských domácích cen oceli pro stanovení referenčních cen oceli válcované za tepla a oceli válcované za studena. Podle těchto stran byly brazilské domácí ceny oceli výrazně vyšší než ceny v jiných zemích, které jsou významnými výrobci oceli, jako je Turecko a Indie. Podle jejich názoru byly brazilské domácí ceny oceli během období šetření zkreslené, a proto je nelze považovat za reprezentativní referenční hodnotu.

(50) Komise zdůraznila, že Brazílie byla vybrána jako vhodná reprezentativní země v souladu s objektivními kritérii stanovenými v čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení. Komise měla za to, že brazilské domácí ceny ocelových svitků válcovaných za tepla a ocelových svitků válcovaných za studena zveřejněné v publikaci Metal Bulletin jsou v tomto ohledu přiměřené.

(51) Komise zejména nenalezla žádné známky toho, že by tyto domácí ceny byly zkreslené a nevhodné k použití jako referenční hodnoty. Komise se nedomnívala, že by v Brazílii existovala opatření, u kterých by se mohlo mít za to, že zkreslují domácí ceny ocelových svitků do té míry, že by se k nim nemělo přihlížet.

(52) Sdružení CISA a společnost Baosteel poukázaly na omezený počet výrobců oceli v Brazílii a z toho vyplývající nízkou míru hospodářské soutěže. Sdružení CISA a společnost Baosteel uvedly, že podle zprávy Komise USA pro mezinárodní obchod (ITC) ([5]) vyrobily „velkou většinu“ oceli válcované za studena v Brazílii tři společnosti. Sdružení CISA a společnost Baosteel také poukázaly na některé nedávné události v brazilském odvětví oceli válcované za studena, které jsou shrnuty ve stejné zprávě. Jednalo se o změny v provozu tří brazilských výrobců oceli, jako jsou zastavení výroby, uzavření a odstavení, dočasné odstavení a expanze v období 2015–2021. Kromě toho hrubá produkce a hrubá spotřeba v Brazílii mezi lety 2018 a 2020 klesly. Tuto situaci údajně zhoršilo znehodnocení brazilského realu. Komise však konstatovala, že všechna tato tvrzení jsou obecné povahy a neprokazují, že by domácí ceny byly ovlivněny zkreslením.

(53) V této souvislosti Komise uvedla, že Brazílie má významnou produkci výrobků z oceli a s výrobou 36,2 milionu tun surové oceli a 34,8 milionu tun výrobků z oceli v roce 2021 patří do první desítky zemí vyrábějících ocel na světě ([6]). V Brazílii je 31 oceláren, které provozuje 12 obchodních skupin ([7]). Trh se třemi hlavními konkurenty, jak je podrobně popsáno ve zprávě ITC, a několika sekundárními hráči nemůže být jako takový považován za nekonkurenční trh bez konkrétních důkazů, že tento trh nefunguje správně. Proto nelze přijmout tvrzení, že brazilské ceny byly zkreslené v důsledku vysoké koncentrace a omezené hospodářské soutěže. V každém případě, i kdyby byla domnělá struktura brazilského trhu pokládána za koncentrovaný trh, Komise by nemohla považovat tuto údajnou úroveň koncentrace na trhu za „zkreslení“ ve smyslu čl. 2 odst. 6a. Nebylo prokázáno, že by domácí ceny byly důsledkem státního řízení nebo zásahu do běžných tržních sil. Důkazy naopak naznačují, že trh je konkurenční, a nedávný vývoj v brazilském odvětví oceli válcované za studena popsaný v 52. bodě odůvodnění nebyl s tímto zjištěním v rozporu. Tím se brazilský trh s ocelí a jeho ceny stávají reprezentativními a alespoň částečně chráněnými před vlivem kolísání měny.

(54) Sdružení CISA a společnost Baosteel rovněž zmínily existenci dovozních cel ve výši 12 % na ocelové svitky válcované za tepla a ocelové svitky válcované za studena jako další zkreslení cen. Komise konstatovala, že samotná existence dovozních cel nemůže vést k závěru, že domácí ceny jsou zkreslené, a že určitou úroveň dovozních cel uplatňuje většina zemí. Navíc, jak je uvedeno v 55. bodě odůvodnění, brazilské ceny po většinu roku úzce kopírovaly ceny na jiných rozvíjejících se trzích, a proto neexistují žádné důkazy o strukturálních nebo systémových zkresleních.

(55) Sdružení CISA a společnost Baosteel rovněž poukázaly na údajnou nerovnováhu na brazilském trhu plochých výrobků z oceli v roce 2020, která vedla ke zvýšení cen. Toto zvýšení cen však bylo pozorováno v celém světě. Podle OECD ([8]) byly ceny plochých výrobků z oceli v lednu 2021 o 47 % vyšší než před rokem. Podle údajů o cenách, které předložily sdružení CISA a společnost Baosteel, brazilské ceny obecně sledovaly ceny v ekonomikách jiných rozvojových zemí s výjimkou posledních dvou měsíců období šetření; přesto v těchto dvou měsících rostly ceny podobně jako v Evropě. Vývoj cen v Brazílii se tedy nezdál být oddělený od globálních trendů, což by způsobilo, že by tyto ceny nebyly reprezentativní nebo byly zkreslené.

(56) Pokud jde o tvrzení, že brazilské ceny byly výrazně vyšší než ceny v jiných zemích, které jsou významnými výrobci oceli, jako je Turecko a Indie, Komise podotýká, že pouhé cenové rozdíly jako takové mezi různými potenciálními reprezentativními zeměmi nejsou dostatečným odůvodněním pro odmítnutí cen v reprezentativní zemi. V různých potenciálních reprezentativních zemích budou mezi několika výrobními faktory vždy existovat určité cenové a místní rozdíly. Tyto objektivní cenové rozdíly nejsou samy o sobě známkou zkreslení ve vybrané reprezentativní zemi. Pokud by tomu tak bylo, vedlo by to k systematickému používání nejnižších hodnot ve všech potenciálních reprezentativních zemích. To by nebylo v souladu se zněním a výkladem ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Místo toho Komise považuje za vhodné použít v co největší míře (tj. pokud nedochází ke zkreslení nebo neobvyklým situacím) domácí ceny ve stejné reprezentativní zemi, která byla vybrána za účelem zajištění soudržnosti, protože tržní podmínky v této zemi jsou u všech vstupů podobné. Navíc, jak je uvedeno v 55. bodě odůvodnění, brazilské ceny obecně kopírovaly ceny v ekonomikách jiných rozvojových zemí. Nárůst cen

([5]) https://www.usitc.gov/investigations/701731/2021/cold_rolled_steel_flat_products_brazil_china_india/first_review_full.htm
([6]) Brazilský ocelářský institut (https://acobrasil.org.br/).
([7]) Tamtéž.
([8]) OECD, zpráva Vývoj na trhu oceli, 2. čtvrtletí 2021, k dispozici na adrese: https://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-Q2-2021.pdf

v posledních dvou měsících období šetření nebyl oddělen od celosvětového trendu růstu cen v uvedeném období a Komise podotýká, že nárůst cen v uvedeném období neměl v žádném případě citelný dopad na výpočet dumpingového rozpětí. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(57) Společnost Baosteel také zpochybnila referenční hodnotu z databáze GTA použitou pro železné bloky lisované za tepla. Společnost Baosteel tvrdila, že kód KN 7326 90 („jiné výrobky ze železných nebo ocelových drátů“) obsahuje širokou škálu výrobků, z nichž většina je dražší než za tepla lisované železné bloky.

(58) Komise uvedla, že ceny v databázi GTA týkající se „jiných výrobků ze železných nebo ocelových drátů“ kódu HS 7326 90 se pohybovaly ve zcela jiném rozmezí než ceny obecně pozorované u železných bloků a šrotu skutečně používaných pro výrobu oceli ve fázi tavení v konvertoru (byly více než 30násobné), a že hodnota spojená s tímto kódem tedy není pro konkrétní výrobní faktor reprezentativní. Proto uznala, že předběžně použitá referenční hodnota je nevhodná. Komise zjistila, že výrobkem, který se nejvíce podobá za tepla lisovaným železným blokům používaným při výrobě oceli a u kterého je k dispozici referenční cena, je železo briketované za horka. Podle publikace Metal Bulletin činila cena železa briketovaného za horka včetně přepravného ([9]) během období šetření v průměru 2 464 CNY/t. Komise se proto s konečnou platností rozhodla použít tuto cenu jako referenční.

(59) Za třetí, společnost Baosteel zpochybnila referenční hodnotu z databáze GTA použitou pro „hliníkové výlisky“.

(60) Po provedení analýzy výrobku skutečně používaného společností Baosteel bylo zjištěno, že surovinou používanou v procesu konverze a rafinace je hliníkový šrot, nikoli „hliníkové výlisky“. Komise se proto rozhodla nahradit referenční hodnotu cenou, kterou má v databázi GTA hliníkový šrot a odpad kódu HS pro tuto surovinu (7602 00). Nezkreslená referenční cena hliníkového šrotu byla stanovena na 15 132 CNY/t.

(61) Nakonec společnost Baosteel zpochybnila použití referenční hodnoty z databáze GTA pro prášek z železné rudy. Podle společnosti Baosteel byla převážná většina této suroviny dovezena ze zemí s tržním hospodářstvím (většinou z Austrálie a Brazílie) a za USD. Společnost Baosteel proto požádala Komisi, aby namísto referenční ceny použila skutečnou dovozní cenu oznámenou společností Baosteel.

(62) V tomto ohledu Komise podotýká, že společnost Baosteel není přímým dovozcem, ale dováží prostřednictvím společnosti ve spojení se sídlem v Hongkongu, a že neposkytla dostatek vhodných důkazů, které by Komisi umožnily učinit kladný závěr, že konečná kupní cena společnosti Baosteel nebyla ovlivněna vztahem mezi společnostmi ve spojení a/nebo podstatnými zkresleními převládajícími v Číně, jak požaduje čl. 2 odst. 6a písm. a) třetí odrážka základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(63) Komise tedy pro konečné stanovení běžné hodnoty pro společnost Baosteel použila referenční hodnoty uvedené v 93. až 102. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, s výjimkou dvou surovin, jak je vysvětleno výše ve 58. a 60. bodě odůvodnění.

(64) Na tomto základě Komise početně zjistila běžnou hodnotu podle typu výrobku na základě ceny ze závodu. Metodika výpočtu běžné hodnoty je uvedena ve 103. až 109. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné připomínky, se potvrzuje.

3.1.5. *Vývozní cena*

(65) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny byly uvedeny ve 110. a 111. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

([9]) Byla použita cena CFR italských přístavů. Jednalo se o jedinou cenu CFR dostupnou u tohoto výrobku v publikaci Metal Bulletin.

3.1.6. *Srovnání*

(66) Podrobnosti týkající se srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jsou uvedeny ve 112. a 113. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.1.7. *Dumpingová rozpětí*

(67) Vzhledem k tomu, že k metodice výpočtu dumpingového rozpětí nebylo předloženo žádné tvrzení, potvrzuje se 114. bod odůvodnění prozatímního nařízení. Jak je vysvětleno ve 116. a 117. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, pro spolupracující společnosti, které nebyly zařazeny do vzorku, vypočítala Komise vážený průměr dumpingových rozpětí dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. U všech ostatních vyvážejících výrobců v Číně stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Vzhledem k tomu, že úroveň spolupráce byla v tomto případě nízká, Komise rozhodla, že je vhodné stanovit zbytkové dumpingové rozpětí pro všechny ostatní společnosti na úrovni nejvyššího dumpingového rozpětí zjištěného u typů výrobků, které v reprezentativním množství prodává spolupracující vyvážející výrobce zařazený do vzorku s nejvyšším dumpingovým rozpětím.

(68) Konečná dumpingová rozpětí, jež jsou vyjádřena jako procentní podíl z ceny zahrnující náklady, pojištění a přepravné (CIF) s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou následující:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Baoshan Iron & Steel Co. Ltd.	30,7 %
Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9 %
Spolupracující společnosti	34,6 %
Všechny ostatní společnosti	77,9 %

3.2. **Brazílie**

(69) Po zpřístupnění prozatímních informací obdržela Komise od spolupracujícího vyvážejícího výrobce, společnosti CSN, písemné připomínky, které se týkaly zjištění o prozatímním dumpingu.

3.2.1. *Běžná hodnota*

(70) Podrobnosti o metodice výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny ve 119. až 127. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.2.2. *Vývozní cena*

(71) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny byly uvedeny ve 128. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své předběžné závěry.

3.2.3. *Srovnání*

(72) Podrobnosti týkající se srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jsou uvedeny ve 129. a 130. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(73) Po poskytnutí prozatímních informací tvrdil vyvážející výrobce CSN, že ve své odpovědi na dotazník zdůraznil, že Komise by měla zohlednit otázky kvality, že tyto otázky uvedl ve svých údajích o domácím prodeji a prodeji na vývoz a že v tomto smyslu poskytl další důkazy během dálkových křížových kontrol. Společnost CSN proto požádala Komisi, aby ve svých výpočtech dumpingu zohlednila rozdíly v kvalitě, neboť tyto rozdíly mají vliv na srovnatelnost cen.

(74) Komise měla za to, že ačkoli společnost CSN skutečně poskytla informace týkající se rozdílů v kvalitě výrobku, který je předmětem šetření, ve své odpovědi na dotazník ani v průběhu dálkové křížové kontroly úpravu na tomto základě nepožadovala. S ohledem na tvrzení vznesené po poskytnutí prozatímních informací však Komise poskytnuté informace týkající se rozdílů v kvalitě znovu přezkoumala. Kromě žádosti o zvážení rozdílů v kvalitě neposkytla společnost CSN po poskytnutí prozatímních informací žádné další informace ani údaje.

(75) Rozdíl v kvalitě dotčeného výrobku, v tomto případě ECCS první a druhé jakosti, je dán fyzikálními vlastnostmi výrobku. ECCS druhé jakosti má určité vady či nedostatky, které by mohly bránit použití ECCS k účelům, pro které byla vyrobena. Jak společnost CSN vysvětlila v průběhu řízení o nedostatcích a v rámci dálkové křížové kontroly, společnost CSN prodává tuto ECCS druhé jakosti zákazníkům ze třetích zemí jako volně loženou prostřednictvím postupu podobného malému nabídkovému řízení, v němž je výrobek prodán tomu, kdo nabídne nejvyšší cenu.

(76) V čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení se uvádí: *„Provede se úprava o rozdíly ve fyzických vlastnostech daného výrobku. Výše úpravy musí odpovídat rozumnému odhadu tržní hodnoty tohoto rozdílu.“*

(77) Komise měla za to, že společnost CSN nepředložila žádný rozumný odhad tržní hodnoty rozdílu. V odpovědi na jednu z otázek Komise v průběhu řízení o nedostatcích společnost CSN uvedla, že cena ECCS druhé jakosti je obvykle o určité procento nižší než cena ECCS první jakosti. Při zkoumání údajů poskytnutých touto společností na úrovni typu výrobku týkajících se vývozu i domácího prodeje však bylo zřejmé, že pokud jde o cenový rozdíl, žádné takové obecné prohlášení nelze učinit.

(78) Za prvé, druhá jakost nebyla vždy levnější než první jakost. Cenové rozdíly mezi první a druhou jakostí se během období šetření pohybovaly od záporných desítek procent po kladné desítky procent. To platilo pro celé období šetření, přičemž rozdíly byly ještě větší při zkoumání na měsíční bázi.

(79) Za druhé, rozdíl v ceně mezi oběma jakostmi se může v jednotlivých měsících lišit. Například u jednoho konkrétního typu výrobku Komise zjistila, že výrobek první jakosti byl v jednom měsíci skutečně o něco dražší než výrobek druhé jakosti, ale ještě před několika měsíci byl podstatně levnější než výrobek druhé jakosti.

(80) Z analýzy vyplynulo, že cenové rozdíly se vyskytují na měsíční bázi, přičemž cenový rozdíl mezi ECCS první a druhé jakosti může být v závislosti na daném měsíci buď kladný, nebo záporný. V případě prodeje v Unii to bylo s největší pravděpodobností způsobeno postupem podobným nabídkovému řízení u prodeje druhé jakosti uvedeným v 75. bodě odůvodnění, kdy stanovení cen druhé jakosti nezávisí na cenách první jakosti, ale spíše na nabídce a poptávce v době konkrétního nabídkového řízení na výrobek druhé jakosti. To potvrdila i vyjádření společnosti CSN v průběhu dálkové křížové kontroly.

(81) Vzhledem k tomu, že i) cenové rozdíly mezi první a druhou jakostí byly nekonzistentní a nepravidelné, ii) neodrážely celkový cenový rozdíl, který společnost CSN uvedla ve své odpovědi na písemné upozornění na nedostatky, a iii) společnost CSN nepředložila na podporu svého tvrzení žádné nové důkazy, měla Komise za to, že nebyla prokázána ani nemohla být odhadnuta přiměřená tržní hodnota rozdílu, jak požaduje čl. 2 odst. 10 písm. a). Komise proto žádost společnosti CSN o úpravu z důvodu rozdílů v kvalitě zamítla.

3.2.4. *Dumpingová rozpětí*

(82) Vzhledem k tomu, že k metodice výpočtu dumpingového rozpětí nebyla přijata žádná tvrzení, potvrzuje se 133. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

(83) Konečná dumpingová rozpětí, jež jsou vyjádřena jako procentní podíl z ceny zahrnující náklady, pojištění a přepravné (CIF) s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou následující:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Companhia Siderúrgica Nacional	66,8 %
Všechny ostatní společnosti	66,8 %

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

(84) Ve 135. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise vysvětlila, že vzhledem k tomu, že údaje týkající se posouzení újmy byly získány především od tří výrobců v Unii zařazených do vzorku, z nichž dva patří do stejné skupiny, jsou všechny údaje uvedeny v indexované podobě nebo jako rozpětí za účelem ochrany důvěrnosti poskytnutých údajů.

(85) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení CISA tvrdilo, že prezentace hospodářských ukazatelů ve formě rozpětí, zejména pokud jde o spotřebu v Unii, a zahrnutí údajů Eurostatu týkajících se zahraničních vývozců s odkazem na tabulku 1 a tabulku 4 prozatímního nařízení mu brání v tom, aby se k těmto ukazatelům mohlo smysluplně vyjádřit, a požádalo Komisi o poskytnutí přesných údajů. Sdružení CISA dále tvrdilo, že vzhledem k tomu, že existují čtyři výrobci v Unii, kteří zastupují tři nezávislé skupiny výrobců v Unii, nehrozí nebezpečí, že by zúčastněné strany mohly zpětnou analýzou získat konkrétní informace výrobců v Unii.

(86) V tomto ohledu, jak je vysvětleno ve 31. a 135. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, byly údaje týkající se posouzení újmy získány především od tří výrobců v Unii zařazených do vzorku, z nichž dva patří do stejné skupiny. Proto by všechny číselné údaje měly být uvedeny v indexované podobě nebo jako rozpětí za účelem ochrany důvěrnosti poskytnutých údajů. Kromě toho, ačkoli existují čtyři výrobci v Unii zastupující tři skupiny výrobců v Unii, dvě z těchto skupin jsou ve spojení, protože společnost ArcelorMittal má podíl ve společnosti Acciaierie d'Italia ([10]). Komise tedy měla za to, že je třeba důvěrnost poskytnutých údajů chránit, a proto používá rozpětí.

(87) Komise se domnívala, že také údaje o spotřebě v Unii a údaje o dovozu a podílu na trhu obsažené v tabulkách 1 a 4 prozatímního nařízení je třeba uvádět v rozpětí, protože absolutní čísla by umožnila vypočítat celkový prodej a podíl výrobců v Unii na trhu, a tudíž by odhalila důvěrné obchodní informace týkající se jednotlivých výrobců v Unii. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(88) Potvrzuje se proto 134. až 139. bod odůvodnění a 144. až 146. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. Spotřeba v Unii

(89) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky týkající se spotřeby v Unii, potvrzují se 137. až 139. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. Dovoz z dotčených zemí

4.3.1. *Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí*

(90) Jelikož ohledně souhrnného posouzení účinků dovozu z dotčených zemí nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se platnost 140. až 143. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3.2. *Ceny dovozu z dotčených zemí a cenové podbízení*

(91) Vláda Brazílie tvrdila, že podle antidumpingové dohody jsou základními parametry k provedení testu cenového podbízení ceny dumpingového dovozu a obdobného výrobku v dovážejícím členském státě jako celku a že v čl. 3 odst. 1 a 2 antidumpingové dohody ani v žádném jiném ustanovení dohody není uveden žádný důvod pro vyloučení dovozu od společností, které nejsou zahrnuty do vzorku výrobců/vývozců, protože je považován za dumpingový. Stejně tak, podle názoru vlády Brazílie, pokud jde o analýzu cenového podbízení, není v antidumpingové dohodě uvedeno žádné ustanovení, které by opravňovalo vyloučení transakcí mezi stranami ve spojení nebo jakýkoli jiný druh prodeje, který není považován za běžný obchodní styk, pro výpočet ceny obdobného výrobku dovážejícího členského státu. Vláda Brazílie v tomto ohledu odkázala na rozhodnutí panelů ve věcech ES – Spojovací prostředky (Čína) a Maroko – konečná antidumpingová opatření týkající se sešitů (Tunisko).

([10]) https://corporate.arcelormittal.com/media/press-releases/arcelormittal-completes-investment-agreement-with-invitalia, navštíveno dne 28. srpna 2022.

(92) Vláda Brazílie dále tvrdila, že znění 151. bodu odůvodnění ([11]) prozatímního nařízení naznačuje, že analýza cenového podbízení byla provedena zvlášť pro Čínu a zvlášť pro Brazílii, ačkoli podle 33. bodu odůvodnění prozatímního nařízení *„se Komise rozhodla dovoz z dotčených zemí pro účely analýzy popsané v bodech odůvodnění výše sloučit“*. Vláda Brazílie se domnívá, že po sloučení dovozu pro účely analýzy újmy by se mělo postupovat stejným způsobem u všech posouzení požadovaných článkem 3 antidumpingové dohody, včetně cenových účinků, a odkázala v tomto ohledu na rozhodnutí panelu ve věci ES – příslušenství (fitinky) pro trouby nebo trubky.

(93) Vláda Brazílie požádala Komisi, aby objasnila, zda je její chápání skutečností týkajících se šetření správné, a pokud ano, aby provedla následující úpravu výpočtů:

— aby zohlednila cenu veškerého prodeje obdobného výrobku u výrobců v Unii, včetně operací mezi stranami ve spojení,

— aby zohlednila veškerý dovoz výrobku, který je předmětem šetření, z Číny a Brazílie, bez ohledu na vzorek výrobců/vývozců sestavený podle článku 6.10 antidumpingové dohody a

— aby při posuzování vlivu dumpingového dovozu na ceny obdobných výrobků na domácím trhu sloučila dovoz ze všech šetřených zemí původu (Čína a Brazílie).

(94) Komise zdůraznila, že jak je uvedeno ve 186. a 194. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, ceny výrobního odvětví Unie byly v období šetření vážně stlačovány dumpingovým dovozem z Brazílie i Číny, což vedlo ke zvýšení finančních ztrát během posuzovaného období. Argumenty vlády Brazílie se naopak soustřeďují na druhé měřítko cenového srovnání, tj. cenové podbízení (viz 91. až 92. bod odůvodnění). Komise tudíž trvala na svém stanovisku, že ceny na trhu Unie byly od roku 2018 do konce období šetření stlačeny. I kdyby se argumenty vlády Brazílie měly týkat stlačování cen, ve spise nejsou žádné informace o tom, že by se ceny výrobců v Unii nezařazených do vzorku podstatně lišily od cen výrobců zařazených do vzorku, a že by tedy závěry o stlačování cen byly odlišné. Srovnání dovozních cen a cen Unie v tabulkách 5 a 6 prozatímního nařízení již ve skutečnosti ukazuje, že dovozní ceny byly nižší než ceny v Unii (viz 149. bod odůvodnění prozatímního nařízení). Komise tedy v rámci své analýzy cenových účinků zohlednila vliv cen veškerého dovozu na veškerý prodej výrobního odvětví Unie. Komise uvedla, že výběr vzorku je v základním nařízení a odpovídajících ustanoveních antidumpingové dohody WTO každopádně stanoven pro případ velkého počtu stran, a proto lze šetření omezit na přiměřený počet zastupujících stran, aby bylo možné dospět k reprezentativním zjištěním. Judikatura citovaná vládou Brazílie nepodpořila tvrzení, že reprezentativní zjištění týkající se společností zařazených do vzorku nelze použít k vyvození závěrů ohledně zbývajícího prodeje a dovozu. Tato tvrzení vlády Brazílie byla proto zamítnuta.

(95) Pokud jde o tvrzení týkající se cenového podbízení a souboru prodejů výrobního odvětví Unie použitých pro výpočty cenového podbízení, Komise potvrdila, že dovoz ECCS vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byl porovnáván pouze s prodejem téhož typu výrobku výrobního odvětví Unie. Komise v tomto ohledu vypočítala cenové podbízení u veškerého dovozu z dotčených zemí a provedla společnou analýzu cenových účinků. Výsledkem bylo podbízení v rozmezí od 1,9 % do 21,8 %, tj. vážený průměr u obou zemí ve výši 11,2 %.

(96) Po poskytnutí konečných informací vláda Brazílie zopakovala své tvrzení, že by Komise měla vzít v úvahu prodejní transakce mezi stranami ve spojení. Vláda Brazílie rovněž tvrdila, že při výpočtu cenového podbízení a prodeje pod cenou by měl být rovněž zohledněn prodej výrobců v Unii nezařazených do vzorku a vyvážejících výrobců. Odvolávala se na zprávu panelu, v níž panel odmítl přístup orgánu provádějícího šetření spočívající ve výpočtu cen domácího výrobního odvětví pro účely cenového podbízení, protože bylo zjištěno, že ceny nejsou ziskové ([12]). Komise nepochopila, jak je tato zpráva relevantní pro tvrzení vlády Brazílie, že by měly být při jejích výpočtech cenového podbízení rovněž zohledněny prodejní transakce mezi stranami ve spojení. V každém případě tato zpráva panelu nebyla přijata. Kromě toho, jak je vysvětleno v 94. bodě odůvodnění výše, byla Komise oprávněna uplatnit výběr vzorku a použít reprezentativní zjištění týkající se společností zařazených do vzorku, aby dospěla k závěrům ohledně zbývajícího prodeje a dovozu. Proto toto tvrzení zamítla. Komise měla v každém případě za to, že pokud jde o analýzu cenových účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie, je stlačení cen uvedené ve 186., 188., 193., 194. a 208. bodě odůvodnění prozatímního nařízení již dostatečným ukazatelem. Zjištění o stlačení cen

([11]) Vláda Brazílie chybně odkazovala na 158. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

([12]) WT/DS578/R, Morocco – Konečná antidumpingová opatření týkající se školních sešitů z Tuniska, zpráva panelu ze dne 27. července 2021, bod 7.207.

na makroúrovni byla potvrzena také zjištěním o významném prodeji pod cenou u každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku během období šetření. Jak je uvedeno ve 185. bodě odůvodnění, rozpětí prodeje pod cenou se pohybovalo od 23,9 % do 53,2 %, což je u obou zemí vážený průměr ve výši 37,7 %. Jak je navíc uvedeno v tabulce 9 prozatímního nařízení, v období šetření činila průměrná prodejní cena výrobního odvětví Unie na trhu Unie [780–910] EUR/t, zatímco jednotkové výrobní náklady činily [840–980] EUR/t. V důsledku stlačení cen proto výrobní odvětví Unie prodávalo za ceny, které nepokrývaly ani jeho výrobní náklady, natož běžné ziskové rozpětí. Proto byla zjištění o stlačení cen dumpingových dovozů z dotčených zemí v konečné fázi potvrzena.

(97) Komise uvedla, že tato jednoznačná zjištění o významném stlačení cen jsou z právního hlediska již sama o sobě dostatečná k potvrzení toho, že dumpingový dovoz způsobil výrobnímu odvětví Unie významnou újmu. Za těchto okolností neexistuje žádný zákonný požadavek na provedení samostatné analýzy a zjištění cenového podbízení, protože se jedná o alternativní standard analýzy cenových účinků podle čl. 3 odst. 3 základního nařízení. Proto navzdory zjištěním o cenovém podbízení uvedeným v prozatímním nařízení nejsou – vzhledem k výše uvedeným zjištěním týkajícím se stlačení cen – provedení analýzy a zjištění o cenovém podbízení pro výsledek šetření nezbytné. Kromě toho Tribunál ve svých nedávných rozsudcích potvrdil analýzu Komise týkající se významného stlačování cen jako nástroj k posouzení cenových účinků podle čl. 3 odst. 3 základního nařízení ([13]). Vzhledem k tomu jsou bezpředmětné i připomínky stran týkající se cenového podbízení. Nicméně v zájmu úplnosti se Komise rozhodla, že se bude tvrzeními zúčastněných stran zabývat.

(98) Po poskytnutí konečných informací vláda Brazílie zpochybnila prohlášení Komise, že zjištění o cenovém podbízení nejsou pro výsledek šetření nezbytná, protože podle ní bylo rozpětí újmy založeno na cenovém podbízení. Jak je však vysvětleno v oddílech 6.1 a 6.2 níže a v rozporu s tvrzením vlády Brazílie, rozpětí újmy nebylo založeno na zjištěném podbízení, ale na rozpětí prodeje pod cenou stanoveném pro každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku s výjimkou společnosti Jintai, pro kterou se rozpětí újmy rovnalo zjištěnému dumpingovému rozpětí.

(99) Pokud jde o tvrzení vlády Brazílie, že by Komise měla zohlednit cenu veškerého prodeje obdobného výrobku na trhu Unie, včetně transakcí mezi stranami ve spojení, Komise uvedla, že při svých šetřeních shromažďuje veškeré informace, včetně prodejních cen mezi stranami ve spojení. V tomto kontextu Komise rovněž žádá výrobce v Unii, aby vysvětlili politiku v oblasti převodních cen u prodejních transakcí se stranami ve spojení. Pokud je tento prodej tímto vztahem ovlivněn a jeho ceny nesplňují obvyklé tržní podmínky, není v analýze cenového podbízení zohledněn, protože výsledné výpočty by byly tímto vztahem zkresleny. Pokud se naopak prodej mezi stranami ve spojení uskutečňuje za obvyklých tržních podmínek a odpovídá tržním transakcím, může být při výpočtu cenového podbízení plně zohledněn (za předpokladu, že nedojde k úpravám týkajícím se obchodní úrovně). Tento postup je plně v souladu s pravidly základního nařízení a judikaturou WTO, kterou vláda Brazílie cituje. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(100) Společnost Baosteel vznesla procesní námitku a námitku týkající se práva na obhajobu v souvislosti s informačním dokumentem Komise, v němž jsou jednotkové prodejní ceny výrobního odvětví Unie a cílové jednotkové ceny, z nichž se pro účely těchto výpočtů vychází, uvedeny v širokém rozpětí a ve stejném rozpětí bez ohledu na rozdíl v ceně mezi jednotlivými kontrolními čísly výrobku (PCN), což této společnosti znemožnilo předložit smysluplné připomínky. Vzhledem k tomu, že částka prodeje pod cenou se vypočítává jako rozdíl mezi hodnotou CIF vývozce a cílovou cenou výrobního odvětví Unie, bez poskytnutí smysluplných informací o této hodnotě vývozci nebudou moci ověřit přesnost výpočtů rozpětí prodeje pod cenou provedených Komisí. Společnost Jintai vyjádřila podobné obavy.

(101) V této souvislosti Komise poukázala na to, že vzhledem k obavám o důvěrnost údajů, které již byly vysvětleny v 86. bodě odůvodnění, bylo nutné uvádět údaje v rozpětí. V návaznosti na žádost společnosti Baosteel Komise tato rozpětí upravila s ohledem na cenové rozdíly mezi jednotlivými PCN.

([13]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. září 2022, Methanol Holdings (Trinidad) Ltd v. Evropská komise, věc T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, bod 100 a ze dne 14. září 2022, Nevinnomysskiy Azot a NAK „Azot“ v. Komise, věc T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, body 195, 261–268.

(102) Společnost Baosteel navíc požádala Komisi, aby objasnila, zda porovnávala ceny na stejné obchodní úrovni. Společnost Baosteel zejména tvrdila, že jelikož Komise na straně vývozce odečetla prodejní, správní a režijní náklady a zisk obchodníků ve spojení, musí totéž učinit na straně výrobce v Unii, pokud dotčený výrobek prodává na trhu Unie prostřednictvím obchodníků ve spojení.

(103) Rovněž společnost Jintai tvrdila, že Komise při výpočtu rozpětí cenového podbízení neprovedla srovnání cen na stejné obchodní úrovni. Podle společnosti Jintai Komise tím, že pro účely porovnání cen v rámci výpočtu újmy postavila ceny účtované výrobci v Unii zařazenými do vzorku při přímém prodeji nezávislým odběratelům naroveň cenám účtovaným prodejními subjekty ve spojení s uvedenými výrobci těmto odběratelům, vzala v případě tohoto výrobku v úvahu cenu zvýšenou, a tudíž nepříznivou z hlediska společnosti Jintai. Jinými slovy, Komise tím, že ve vztahu k cenám výrobců v Unii zařazených do vzorku zohlednila určité prvky, které se týkají jiné obchodní úrovně, než jakou použila pro účely srovnání (ceny ze závodu), neprovedla při výpočtu rozpětí cenového podbízení společnosti Jintai spravedlivé srovnání. Společnost Jintai tvrdila, že pokud by bylo provedeno správné a náležité srovnání na stejné obchodní úrovni, bylo by rozpětí cenového podbízení společnosti Jintai pravděpodobně mnohem nižší než 0 %. Společnost Jintai proto požádala Komisi, aby provedla řádné a spravedlivé srovnání obchodní úrovně za účelem stanovení správného rozpětí „nadměrného snížení“ cen společnosti Jintai a odkázala v tomto ohledu na rozhodnutí Tribunálu Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise ([14]) a Giant Electric Vehicle Kunshan v. Komise ([15]).

(104) Komise nejprve uvedla, že analýza cenového podbízení je doplněna jejími samostatnými zjištěními o stlačení cen, jak je podrobně uvedeno ve 185., 186. a 194. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Tato zjištění týkající se významného stlačení cen jsou z právního hlediska již dostatečná k prokázání negativního dopadu na ceny účtované výrobním odvětvím Unie, jak je vysvětleno v 97. bodě odůvodnění. Jak je však vysvětleno v uvedeném bodě odůvodnění, Komise se argumenty týkajícími se cenového podbízení v zájmu úplnosti zabývala.

(105) Pokud jde o tvrzení společnosti Baosteel týkající se úpravy prodejních, správních a režijních nákladů a zisku obchodníků ve spojení s výrobci v Unii, Komise potvrdila, že ve svých výpočtech cenového podbízení takovou úpravu neprovedla. Jak je uvedeno ve 150. a 151. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise provedla řadu dalších úprav, aby zajistila spravedlivé srovnání na stejné obchodní úrovni. To vedlo k navrácení cen výrobního odvětví Unie na úroveň cen ze závodu a dovozních cen vyvážejících výrobců na úroveň CIF s dodáním na hranice Unie ([16]). Komise však provedla simulaci, při níž vypočítala cenové podbízení jak s použitím čl. 2 odst. 9 základního nařízení, tak bez něj analogicky k prodeji společnosti Baosteel, a zjistila, že cenové podbízení společnosti Baosteel bylo v obou případech významné, přičemž jeho minimální úroveň činila 7,5 %. Proto bylo v rozporu s tvrzením společnosti Baosteel zjištěno významné cenové podbízení, i když se neodečtou, podle čl. 2 odst. 9, prodejní, správní a režijní náklady a zisk obchodníků ve spojení se společností Baosteel.

(106) Pokud jde o společnost Jintai, Komise poukázala na to, že vzhledem k tomu, že tento vyvážející výrobce nevyvážel výrobek, který je předmětem šetření, prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení, nebyla provedena úprava jeho vývozní ceny na základě analogického použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení. V nynějším případě Komise rovněž nepovažovala za vhodné upravit prodej výrobců v Unii. Komise uvedla, že v zájmu zajištění symetrie při porovnání cen by příslušné ceny měly obsahovat pokud možno stejné prvky a také pokud možno odrážet stejnou obchodní úroveň. Pokud jde o prvně jmenovaný aspekt, vývozní cena společnosti Jintai odrážela přímý prodej čínské právnické osoby nezávislým odběratelům v Unii. Jeden výrobce v Unii zařazený do vzorku prodával přímo konečným odběratelům a jeho cena odrážela stejné prvky jako cena společnosti Jintai. Další dva výrobci v Unii zařazení do vzorku byli součástí skupiny Arcelor Mittal Group. Žádný z nich neuskutečňoval přímý prodej od výrobních subjektů, ale oba prodávali prostřednictvím subjektů ve spojení. Komise zjistila, že výrobní subjekty neměly vlastní prodejní strukturu, ale musely se při prodeji spoléhat na prodejní subjekty ve spojení. Jinými slovy, náklady spojené s výrobou a prodejem dotčeného výrobku byly rozděleny mezi výrobní subjekty, které nesly pouze výrobní náklady, a prodejní subjekty ve spojení se sídlem v různých členských státech, které nesly náklady na prodej

([14]) Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019, Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise, T-301/16, EU:T:2019:234, bod 184.
([15]) Rozsudek Tribunálu ze dne 27. dubna 2022, Giant Electric Vehicle Kunshan v. Komise, T-242/19, EU:T:2022:259, body 89 a 90.
([16]) Například úpravy u nákladů na cla a nákladů po dovozu, jakož i pro úpravy u slev a rabatů.

a marketing. Výrobnímu subjektu nevznikly žádné prodejní náklady a prodejní oddělení společnosti Arcelor Mittal bylo zcela součástí samostatných prodejních právních subjektů. Prodejní, správní a režijní náklady a zisk týkající se prodeje skupiny Arcelor Mittal vznikly prodejním subjektům ve spojení při prodeji odběratelům v Unii. Aby bylo zajištěno spravedlivé srovnání, zohlednila Komise cenu prodejního subjektu odběratelům v Unii, protože tato cena odrážela stejné výrobní a marketingové náklady, jaké se promítly do vývozní ceny společnosti Jintai, která uskutečňovala výrobu i prodej prostřednictvím jediného subjektu, stejně jako druhý výrobce v Unii zařazený do vzorku. Nezohlednění ceny prodejního subjektu skupiny Arcelor Mittal ve spojení by vedlo k podhodnocení skutečné ceny, protože tato cena by neodrážela nezbytné náklady subjektu na prodej nezávislým odběratelům v Unii. Prodejní subjekty výrobního odvětví Unie ve spojení na jedné straně a společnost Jintai na straně druhé vykonávaly podobné prodejní funkce, protože 1) v obou případech si musí najít odběratele v Unii, 2) podepisovat prodejní smlouvy a 3) zajišťovat si dodávky a platby faktur atd. Proto v souladu s rozsudky ve věcech Hansol ([17]), CRIA a CCCMC ([18])a Giant Electric Vehicles ([19]) toto cenové srovnání odráželo příslušné ekonomické skutečnosti a odpovídající role, které příslušné subjekty hrály jak na straně vývozu, tak na straně EU, a to v okamžiku, kdy oba subjekty soutěžily na trhu Unie.

(107) Nicméně i za předpokladu, že by se při vyhovění žádosti společnosti Jintai (aby Komise upravila prodej výrobního odvětví Unie pro účely výpočtu cenového podbízení analogickým použitím čl. 2 odst. 9 základního nařízení) neprokázalo žádné cenové podbízení, pokud jde o tohoto vyvážejícího výrobce, nezměnilo by to zjištění Komise o cenovém podbízení, pokud jde o Čínu a obě dotčené země jako celek. Vývoz společnosti Jintai do Unie totiž představuje pouze 6,3 % celkového vývozu do Unie a pouze 11,6 % vývozu v rámci vzorku. I kdyby se tedy nejednalo o cenové podbízení, pokud jde o vývoz společnosti Jintai, zjištění o cenovém podbízení by se potvrdila na základě dalšího vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku za Čínu i za obě dotčené země. Stejně tak by žádné zjištění týkající se úrovně cenového podbízení společnosti Jintai nemělo vliv na zjištění Komise ohledně stlačení cen, jak již bylo uvedeno v 97. a 104. bodě odůvodnění. Ceny společnosti Jintai ve skutečnosti vykazovaly vysokou míru prodeje pod cenou (viz 185. bod odůvodnění).

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.4.1. *Obecné poznámky*

(108) Po poskytnutí prozatímních informací se sdružení CISA dotázalo, zda údaje týkající se makroekonomických ukazatelů zahrnují údaje týkající se společnosti Acciaierie d'Italia. Komise odpověděla kladně.

(109) Potvrzuje se proto 153. až 157. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2. *Makroekonomické ukazatele*

(110) Po poskytnutí prozatímních informací požádalo sdružení CISA Komisi o potvrzení toho, zda zajistila, aby do příslušných souborů údajů týkajících se makroekonomických ukazatelů byli skutečně zahrnuti všichni výrobci, včetně společnosti Acciaierie d'Italia, a poukázalo na to, že jen na společnost Acciaierie d'Italia připadá [5–15] % celkové výroby a prodeje dotčeného výrobku v Unii, což přesahuje zanedbatelnou úroveň.

(111) V tomto ohledu Komise potvrdila, že údaje týkající se společnosti Acciaierie d'Italia byly v makroekonomických ukazatelích zohledněny.

([17]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 12. května 2022, Komise v. Hansol Paper, C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370, body 95–114.

([18]) Rozsudek Tribunálu ze dne 4. května 2022, China Rubber Industry Association (CRIA) a China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) v. Komise, ECLI:EU:T:2022:266, body 139–140.

([19]) Viz poznámka pod čarou č. 15 výše.

4.4.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(112) Jelikož ohledně výroby, výrobní kapacity a využití kapacity nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzují se 158. až 160. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(113) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky týkající se objemu prodeje a podílu na trhu, potvrzují se 161. a 162. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.3. Zaměstnanost a produktivita

(114) Jelikož ohledně zaměstnanosti a produktivity nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 163. a 164. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.4. Růst

(115) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky týkající se růstu, potvrzují se 165. až 167. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2.5. Rozsah dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu

(116) Po poskytnutí prozatímních informací vláda Brazílie tvrdila, že Komise ve svém posouzení rozsahu dumpingového rozpětí pouze zopakovala závěry, ke kterým dospěla již v rámci jiných šetření. Například závěr, že dumpingová rozpětí jsou vyšší než úroveň považovaná za nepatrnou, je vyjádřen již ve 141. bodě odůvodnění prozatímního nařízení týkajícím se posouzení sloučení dovozu a lze jej odvodit ze samotného použití prozatímních opatření. Kromě toho byla analýza objemu a ceny dumpingového dovozu provedena podle článků 3.1, 3.2 a 3.5 antidumpingové dohody a je uvedena ve 144. až 152. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Nebyla tedy provedena žádná zvláštní analýza týkající se rozsahu dumpingového rozpětí. Proto vláda Brazílie požádala Komisi, aby tento faktor analyzovala neredundantním způsobem ve vztahu k ostatním ukazatelům uvedeným v článku 3 antidumpingové dohody.

(117) V tomto ohledu Komise poznamenala, že posouzení rozsahu dumpingového rozpětí zahrnuje zkoumání, zda nelze dopad na výrobní odvětví Unie s ohledem na objem a cenu dumpingového dovozu považovat za zanedbatelný.

(118) Komise připomněla, že všechna dumpingová rozpětí byla podstatně vyšší než nepatrná. Objem dovozu z dotčených zemí byl v posuzovaném období a v období šetření značný, přičemž ceny dumpingového dovozu způsobily cenové podbízení a stlačování cen výrobního odvětví Unie. Vzhledem k objemu a ceně dumpingového dovozu proto nelze dopad skutečných dumpingových rozpětí považovat za zanedbatelný a byl dokonce značný, jak Komise vyvodila ve 168. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(119) Potvrzuje se proto 168. a 169. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.4.3.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

(120) Jelikož ohledně cen a činitelů ovlivňujících ceny nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 170. až 172. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.2. Náklady práce

(121) Jelikož ohledně nákladů práce nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 173. a 174. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.3. Zásoby

(122) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky týkající se zásob, potvrzuje se 175. a 176. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

(123) Jelikož ohledně ziskovosti, peněžního toku, investic, návratnosti investic a schopnosti získávat kapitál nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzují se 177. až 182. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.4. *Závěr ohledně újmy*

(124) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení CISA a společnost Eviosys tvrdily, že výrobní odvětví Unie neutrpělo podstatnou újmu a že veškeré negativní hospodářské dopady, kterým výrobní odvětví Unie čelilo, byly ve skutečnosti způsobeny jinými faktory, jako je dopad pandemie COVID-19. Po poskytnutí konečných informací zopakovalo sdružení CISA svá tvrzení.

(125) Za prvé, sdružení CISA a společnost Eviosys poukázaly na skutečnost, že podíl výrobního odvětví Unie na trhu se během posuzovaného období v kontextu klesající spotřeby v Unii ve skutečnosti zvýšil.

(126) Za druhé, pokud jde o makroekonomické ukazatele, sdružení CISA uvedlo, že žádný z nich nemůže vést k závěru, že výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma. Poukázalo na to, že úroveň výrobní kapacity a domácího prodeje byl konstantní, a to na pozadí klesající spotřeby, což vysvětluje zřetelný nárůst podílu na trhu. Kromě toho bylo výrobní odvětví Unie zjevně schopno zvýšit počet zaměstnanců, což opět svědčí o opaku stavu podstatné újmy.

(127) Za třetí, pokud jde o mikroekonomické ukazatele, sdružení CISA uvedlo, že prodejní cena v Unii se mezi posuzovaným obdobím a obdobím šetření nesnížila a v mezidobí pouze mírně kolísala. Společnost Eviosys rovněž poukázala na to, že prodejní ceny výrobního odvětví Unie zůstaly celkově stabilní, a nesouhlasila se závěrem Komise, že výrobní odvětví Unie *„nemohlo zvýšit prodejní ceny, aby pokrylo zvýšené výrobní náklady“*, a že to bylo údajně důsledkem *„cenového tlaku ze strany dovozu“*. Společnost Eviosys v tomto ohledu tvrdila, že klesající poptávka během posuzovaného období v kombinaci s účinky pandemie COVID-19 zabránila výrobnímu odvětví Unie ve zvýšení prodejních cen.

(128) Za čtvrté, sdružení CISA poukázalo na kolísání údajů o ziskovosti navzdory skutečnosti, že podíl výrobního odvětví Unie na trhu vzrostl. V tomto ohledu sdružení CISA zpochybnilo rozhodnutí výrobního odvětví Unie pokračovat ve významných investicích navzdory skutečnosti, že spotřeba v Unii zjevně neroste, a požádalo Komisi o objasnění přesných právních požadavků, podle nichž musí výrobní odvětví Unie investovat, a o zajištění jejich relevance s ohledem na dotčený výrobek. Sdružení CISA rovněž uvedlo, že zvýšené výrobní náklady nemají žádnou souvislost s vývozem z Číny, a proto by je Komise měla považovat za faktor narušující příčinnou souvislost.

(129) Sdružení CISA dále uvedlo, že na rozdíl od úrovně ziskovosti uvedené v prozatímním nařízení jsou vyhlídky příslušného trhu obecně považovány za vysoce pozitivní. Sdružení CISA odkázalo na některé články ([20]) a zdůraznilo, že všichni tři výrobci zařazení do vzorku (z nichž dva patří do stejné skupiny) jsou v těchto článcích výslovně zmíněni a uvádí se v nich, že společnost Arcelor Mittal v loňském roce zvýšila svůj prodej o 44 % a že společnost ThyssenKrupp v prosinci 2021 zvýšila své čtvrtletní příjmy meziročně o 39 %.

([20]) Viz *„ArcelorMittal earnings skyrocket, foresees supportive 2022 conditions“*, 10. února 2022, k dispozici na adrese https://www.kallanish.com/en/news/steel/market-reports/article-details/arcelormittal-sees-2022-market-conditions-supportive-0222/, *„Thyssenkrupp cashes in on higher steel prices“*, 10. února 2022, k dispozici na adrese https://eurometal.net/thyssenkrupp-cashes-in-on-higher-steel-prices/, *„EU mills lift HRC further amid cost escalation“* 10. března 2022, k dispozici na adrese https://eurometal.net/eu-mills-lift-hrc-further-amid-cost-escalation/

(130) Po poskytnutí konečných informací sdružení CISA zopakovalo své tvrzení, že by Komise měla posoudit údajnou vysokou ziskovost, jíž společnosti Arcelor Mittal a ThyssenKrupp dosáhly po období šetření. Sdružení CISA i společnost CANPACK dále tvrdily, že ceny dovozu z Číny a Brazílie se po období šetření výrazně zvýšily a že by to Komise měla vzít v úvahu.

(131) Komise s těmito tvrzeními nesouhlasila. Jak je uvedeno ve 183. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, hospodářské ukazatele na makro- i mikroúrovni se během posuzovaného období zhoršily. Přestože objem prodeje výrobního odvětví Unie zůstal v posuzovaném období celkově stabilní a získal určitý podíl na trhu, finanční situace výrobního odvětví Unie se zhoršila, a to zejména v důsledku zvýšených výrobních nákladů, které nemohly být pokryty odpovídajícím zvýšením prodejních cen. Významné stlačení cen ze strany dumpingového dovozu vedlo od roku 2019 ke ztrátám, které se v období šetření dále zvýšily. Ačkoli se počet zaměstnanců během posuzovaného období zvýšil, k tomuto nárůstu došlo především v letech 2019 a 2020. Během období šetření výrobní odvětví Unie zaměstnance propouštělo.

(132) Jak je uvedeno ve 187. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, ziskovost, peněžní tok a návratnost investic se během posuzovaného období výrazně zhoršily. Negativně to ovlivnilo schopnost výrobního odvětví Unie samofinancovat provoz, provádět nezbytné investice a opatřit si kapitál, což bránilo jeho růstu a dokonce ohrožovalo jeho přežití.

(133) Pokud jde o investice do splnění právních požadavků, Komise poukázala na to, že tyto investice se týkají environmentálních a sociálních povinností a nejsou spojeny s žádným zvýšením výrobní kapacity.

(134) Vyhlídky trhu, vývoj dovozních cen i údajná ziskovost výrobců v Unii dosažená po skončení období šetření, na něž odkazuje sdružení CISA a společnost CANPACK, nejsou pro posouzení újmy, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo během období šetření, relevantní.

(135) Po poskytnutí konečných informací dalo sdružení CISA do souvislosti zvýšení počtu zaměstnanců a vysvětlení Komise, že provedené investice se týkaly environmentálních a sociálních norem, přičemž tvrdilo, že takové investice by nevyžadovaly zvýšení počtu zaměstnanců. Dále požádalo Komisi, aby upřesnila rozsah a výši investic provedených výrobním odvětvím, které byly potřebné pro splnění environmentálních a sociálních povinností.

(136) Komise nedala zvýšení počtu zaměstnanců a uskutečněné investice do souvislosti. Jak je uvedeno ve 131. bodě odůvodnění výše, zaměstnanost se zvýšila hlavně v letech 2019 a 2020, zatímco mezi rokem 2020 a obdobím šetření klesla o 8,9 %. Zároveň během období šetření nadále rostly investice. Komise rovněž poukázala na to, že nemůže sdělit přesný rozsah a výši investic provedených společnostmi zařazenými do vzorku, protože se jedná o důvěrné informace. Jak je však již uvedeno ve 133. bodě odůvodnění výše, tyto investice nebyly spojeny s žádným zvýšením výrobní kapacity, ale s přizpůsobením a/nebo nahrazením již existujících kapacit.

(137) Komise tedy dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení. Komise proto zamítla tvrzení zúčastněných stran ohledně neexistence podstatné újmy a potvrdila 183. až 188. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

(138) Tvrzeními o dalších faktorech způsobujících újmu se zabývá oddíl 5 níže.

5. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

5.1.1. *Objem dumpingového dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(139) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení CISA tvrdilo, že úrovně podílu dotčených zemí na trhu, který nikdy nepřekročil 18 % a následně se v období šetření snížily, nelze považovat za příliš vysoké.

(140) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Jak je vysvětleno ve 192. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, podíl dovozu z dotčených zemí na trhu se zvýšil z 13,1 % v roce 2018 na 15,4 % v období šetření. Komise měla za to, že takový podíl na trhu je významný a vzhledem ke zjištěným úrovním cen může mít dopad na výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Komise proto toto tvrzení zamítla a potvrdila 190. až 192. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.1.2. *Cena dumpingového dovozu z dotčených zemí a cenové účinky*

(141) Po poskytnutí prozatímních informací tvrdila společnost Eviosys, že neexistují žádné důkazy o cenovém tlaku ze strany dovozu z dotčených zemí a že ceny výrobců v Unii zjevně nenásledovaly čínské nebo brazilské ceny, což svědčí o tom, že těmito cenami nebyly ovlivněny.

(142) Jak je vysvětleno ve 193. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, byly průměrné dovozní ceny dovozu z dotčených zemí výrazně nižší než průměrné prodejní ceny výrobního odvětví Unie na trhu Unie a ceny tohoto dovozu byly nižší než ceny výrobního odvětví Unie ve váženém průměru o 11,2 %. Významný objem dovozu za nízké ceny stlačil ceny výrobního odvětví Unie, které nemohly pokrýt výrobní náklady, čímž vznikly ztráty.

(143) Navíc bez ohledu na to, zda ceny výrobního odvětví Unie následovaly čínské a brazilské ceny či nikoli, je zřejmé, že dovoz z dotčených zemí za nízké ceny stlačil ceny výrobního odvětví Unie, a měl tak negativní cenový dopad. Existence stlačování cen je v kontextu analýzy cenových účinků podle čl. 3 odst. 3 základního nařízení dostatečná k učinění závěru, že dumpingové dovozní ceny měly na ceny v Unii významný negativní dopad. Toto tvrzení bylo tedy zamítnuto a byl potvrzen 193. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.1.3. *Příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie*

(144) Po poskytnutí prozatímních informací společnost Eviosys zopakovala své tvrzení, že dovoz z dotčených zemí nemohl způsobit újmu, a opětovně uvedla, že mezi výrobky, které prodává výrobní odvětví Unie, a dovozem z dotčených zemí existuje velmi malý konkurenční vztah, a to z důvodu činitelů, jako je nižší úroveň kvality a nevhodnost pro určité použití, delší dodací lhůty a vyšší náklady na dopravu, jakož i omezená podpora odběratelů, což rovněž vysvětluje rozdílné ceny a skutečnost, že tyto ceny jsou obecně nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Unie.

(145) Společnost Eviosys však nepředložila nové důkazy, kterými by svá tvrzení doložila. Potvrzuje se proto 194. až 197. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. **Vliv dalších faktorů**

5.2.1. *Dovoz ze třetích zemí*

(146) Po poskytnutí prozatímních informací vláda Brazílie uvedla, že cena nepůsobící újmu vypočtená při předběžném stanovení činí [850–990] EUR/t. Vzhledem k tomu, že tato hodnota je vyšší než dovozní cena dovozu ze zemí původu, které nejsou předmětem šetření (822 EUR/t), a že objem dovozu ze zemí původu, které nejsou předmětem šetření, je vyšší než objem dovozu z Brazílie a Číny, měla by Komise při posuzování dovozu ze zemí původu, které nejsou předmětem šetření, uznat tyto důsledky jako možný další faktor újmy. Jeho poškozující účinky tak budou odděleny a odlišeny od účinků údajného dumpingového dovozu.

(147) Jak je uvedeno ve 199. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, objem dovozu z jiných třetích zemí a jeho podíl na trhu se během posuzovaného období snížily o 23 %, resp. 21 %, a jeho průměrná dovozní cena zůstala na podobné úrovni jako průměrná prodejní cena výrobního odvětví Unie a byla výrazně vyšší než průměrná dovozní cena dovozu z dotčených zemí. V této souvislosti bylo zřejmé, že podstatná újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla způsobena dovozem dotčeného výrobku, který udržoval nízkou úroveň cen. Ačkoli nelze vyloučit, že příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byly po uložení cel na dovoz dotčeného výrobku i jiné zdroje dovozu, zjevně nebyly příčinou, která by mohla oslabit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou zaznamenanou během období šetření.

(148) Kromě toho, pokud jde o průměrnou cenu nepůsobící újmu, ta byla vypočtena na základě specifického sortimentu výrobků založeného na skutečném vývozu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a porovnána s cenou franko dovozu těchto vyvážejících výrobců. Proto nebyla přímo srovnatelná s průměrnými dovozními cenami CIF.

(149) Námitka byla proto zamítnuta a 198. až 201. bod odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

5.2.2. *Pandemie COVID-19*

(150) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení CISA a společnosti Eviosys a CANPACK tvrdily, že příčinnou souvislost mezi dovozem a stavem výrobního odvětví Unie narušuje pandemie COVID-19 a její hospodářské důsledky. Sdružení CISA tvrdilo, že pandemie COVID-19 je převážně krizí na straně poptávky, a nikoli krizí zvýšeného dovozu, který poškozuje výrobní odvětví, přičemž hlavním důsledkem je pozastavení výroby a následná recese na trhu Unie.

(151) Vláda Brazílie odkázala na 203. až 205. bod odůvodnění prozatímního nařízení a tvrdila, že Komise zjevně minimalizuje účinky pandemie COVID-19 na výrobní odvětví Unie z důvodu skutečnosti, že *„zhoršení situace výrobního odvětví Unie […] začalo již před pandemií a pokračovalo i po obnovení výroby výrobního odvětví Unie během období šetření“*. Podle názoru vlády Brazílie není toto tvrzení dostatečným důvodem pro zmírnění účinků pandemie COVID-19, protože uvedená pandemie mohla mít negativní účinky na výrobní odvětví Unie současně s údajným dumpingovým dovozem.

(152) V tomto ohledu Komise odkázala na 203. bod odůvodnění prozatímního nařízení, v němž uznala, že pandemie COVID-19 měla negativní dopad na výrobní odvětví Unie, zejména v roce 2020, kdy musely být výrobní závody výrobního odvětví Unie dočasně uzavřeny, a že je možné, že pandemie COVID-19 mohla k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, přispět. Komise však trvala na skutečnosti, že zhoršování finanční situace výrobního odvětví Unie začalo již před pandemií a pokračovalo během období obnovy po skončení pandemie COVID-19, včetně období šetření. Negativní dopad pandemie COVID-19 proto nelze považovat za hlavní příčinu újmy, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, v takovém rozsahu, který by oslabil příčinnou souvislost mezi touto újmou a dumpingovým dovozem z dotčených zemí. Komise proto tato tvrzení zamítla.

5.2.3. *Vývoj výrobních nákladů*

(153) Vzhledem k tomu, že po poskytnutí prozatímních informací nebyly předloženy žádné připomínky týkající se vývoje výrobních nákladů, potvrzuje se 206. až 209. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.4. *Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie*

(154) Po poskytnutí prozatímních informací poukázalo sdružení CISA na to, že vývoz výrobního odvětví Unie byl významný a v období šetření činil 22 %. Dále odkázalo na tabulku 14 prozatímního nařízení, z níž vyplývá, že objem vývozu výrobního odvětví Unie klesl o 7 procentních bodů a že vývozní ceny klesly o 6 procentních bodů. Sdružení CISA tvrdilo, že významný dopad na celkovou hospodářskou výkonnost výrobního odvětví Unie měl negativní vývoj týkající se prodeje na vývoz.

(155) Společnost CANPACK nesouhlasila se závěrem Komise, že vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie nebyla dostatečná k oslabení příčinné souvislosti, protože tabulka 14 v prozatímním nařízení jasně ukazuje, že prodejní cena výrobců v Unii do zemí mimo Unii byla na podobné úrovni jako ceny ECCS pocházející z Číny. Společnost CANPACK měla za to, že argument výrobců v Unii, že důvodem prodeje mimo Unii je skutečnost, že výrobní odvětví Unie není schopno prodávat na trhu Unie, přičemž mezi uživateli v Unii byla vysoká poptávka po ECCS, není přesvědčivý.

(156) Podle odhadu vlády Brazílie nelze vzhledem k tomu, že objem vývozu výrobního odvětví Unie je vyšší než údajný dumpingový dovoz, považovat vývozní výkonnost za méně významný faktor.

(157) Pokud jde o vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie, objem vývozu se v letech 2019 a 2020 nejprve zvýšil a poté se v období šetření snížil, zatímco průměrné vývozní ceny se od roku 2020 snížily. Tento vývoj odpovídal mírnému nárůstu prodeje výrobního odvětví Unie v Unii mezi rokem 2020 a obdobím šetření. Nezdá se tedy, že by mírný pokles vývozní výkonnosti výrobního odvětví Unie měl silný dopad na celkovou hospodářskou výkonnost výrobního odvětví Unie, která se ve stejném období zhoršila ještě ve větší míře. Kromě toho jsou záporné údaje o ziskovosti v tabulce 12 prozatímního nařízení založeny pouze na prodeji v EU, a nejsou tedy výsledkem případných ztrát při vývozu. Komise proto potvrdila svůj závěr uvedený v 213. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že ačkoli mohl k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, přispět pokles vývozní výkonnosti, nestačí to k oslabení příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a to vzhledem k vysokému podílu prodeje v Unii v porovnání s prodejem na vývoz. Komise proto tvrzení zúčastněných stran v tomto ohledu zamítla.

5.2.5. *Dopad ročních smluv*

(158) Po poskytnutí prozatímních informací společnost CANPACK nesouhlasila s tvrzením, že vliv dlouhodobých (ročních) smluv mezi dodavateli v Unii a jejich odběrateli v Unii na zjištěnou újmu výrobnímu odvětví Unie je omezený a nemůže oslabit příčinnou souvislost. Podle společnosti CANPACK, jak je uvedeno ve 214. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, je prodej výrobního odvětví Unie založen na ročních smlouvách, které stanoví množství a ceny na následující rok a poskytují výrobcům v Unii minimální (pokud vůbec nějaké) rozpětí pro zvýšení prodejních cen v souvislosti s nárůstem cen surovin během platnosti roční smlouvy. Výrobci v Unii vycházejí ve svých nabídkách z odhadovaných cen surovin a výrobních nákladů na následující rok, přičemž zohledňují riziko změn (v praxi probíhají jednání o cenách na následující rok ve čtvrtém čtvrtletí předchozího roku).

(159) Komise v tomto ohledu odkázala na 208. bod odůvodnění prozatímního nařízení, kde bylo uvedeno, že výrobní odvětví Unie nebylo schopno zvýšit své prodejní ceny během celého posuzovaného období, které zahrnuje více než tři roky. Vzhledem k tomu, že tento trend byl pozorován po dlouhou dobu, nelze ho vysvětlit pouze zvýšením nákladů na suroviny a vlivem ročních smluv z hlediska pevných cen.

(160) Komise tedy toto tvrzení zamítla a potvrdila 214. a 215. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2.6. *Spotřeba*

(161) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení CISA a společnost Eviosys poukázaly na snížení spotřeby jako na relevantní faktor při posuzování příčinné souvislosti. Po poskytnutí konečných informací zopakovalo sdružení CISA své tvrzení a argumentovalo, že snížení spotřeby mohlo narušit zjištěnou příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a zjištěnou újmou. Svá tvrzení však nedoložilo. Proto byla tato tvrzení zamítnuta.

(162) Vláda Brazílie nesouhlasila se závěrem Komise uvedeným ve 218. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že snížení poptávky na trhu o 3 % nelze považovat za příčinu újmy, která by zmírnila příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a zjištěnou újmou. Podle vlády Brazílie má schopnost ovlivnit objem výroby a fixní náklady domácího výrobního odvětví rovněž pokles trhu a ten by měl být analyzován společně s dalšími faktory, které mají stejné účinky.

(163) V tomto ohledu dospěla Komise ve 217. bodě odůvodnění prozatímního nařízení k závěru, že navzdory snížení poptávky na trhu o 3 % zůstaly údaje o prodeji v Unii konstantní, což naznačuje, že újma, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, nebyla způsobena ztrátou objemu v důsledku poklesu poptávky, ale spíše stlačením cen způsobeným dovozem z dotčených zemí. Komise proto toto tvrzení zamítla a potvrdila 216. až 218. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.3. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(164) Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu se během posuzovaného období zvýšily, zatímco jeho ceny se snížily. To se časově shodovalo se zhoršením hospodářské situace výrobního odvětví Unie. Komise proto potvrdila, že mezi tímto dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie existuje jasná příčinná souvislost.

(165) Po poskytnutí prozatímních informací vláda Brazílie tvrdila, že Komise řádně neoddělila a neodlišila účinky vývozní výkonnosti výrobního odvětví Unie, poklesu spotřeby Unie a účinky pandemie COVID-19 od účinků dumpingového dovozu, a odkázala na rozhodnutí Odvolacího orgánu ve věci USA – ocel válcovaná za tepla (bod 226).

(166) Vláda Brazílie požádala Komisi, aby tyto tři faktory znovu posoudila, nejlépe souhrnně, s ohledem na jejich důsledky pro výrobu a fixní náklady výrobního odvětví Unie a aby tyto účinky oddělila a odlišila od účinků vyplývajících z údajného dumpingového dovozu.

(167) Společnost Eviosys tvrdila, že výrobní odvětví Unie nemohlo v posuzovaném období zvýšit své prodejní ceny, ačkoli se potýkalo s rostoucími výrobními náklady, a to z důvodu klesající poptávky a pandemie COVID-19. Společnost Eviosys měla za to, že Komise by měla pečlivěji posoudit dopad dalších faktorů na hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.

(168) Společnost CANPACK se rovněž domnívala, že Komise podcenila dopad dalších faktorů. Nesouhlasila zejména s tím, že dopad pandemie COVID-19 a nedostatek surovin na trhu Unie nebyly dostatečné ke zmírnění příčinné souvislosti mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(169) Po poskytnutí konečných informací sdružení CISA rovněž tvrdilo, že se Komise dostatečně nezabývala účinky pandemie COVID-19, přičemž celé období šetření bylo stanoveno na dobu ekonomicky nejvýznamnějšího dopadu této pandemie. Sdružení CISA dále tvrdilo, že investice provedené výrobci v Unii zařazenými do vzorku samy o sobě vysvětlují nižší ziskovost a výsledný stav domácího výrobního odvětví.

(170) Komise v tomto ohledu potvrdila, jak je uvedeno ve 220. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že odlišila a oddělila účinky všech známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie od škodlivých účinků dumpingového dovozu.

(171) Pokud jde o investice, Komise poznamenala, že společnost, která měla nejvyšší částky investic, dosáhla mezi společnostmi zařazenými do vzorku nejlepších výsledků. Proto nebyla přímá souvislost mezi ziskovostí výrobního odvětví Unie a investicemi uskutečněnými během období šetření. Investice byly naopak nezbytné a vyžadované právními předpisy a měla existovat možnost financovat je, spolu s celkovými náklady, v souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení z přiměřených zisků, pokud by nedocházelo k dumpingovému dovozu. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(172) Komise posoudila dopad dalších činitelů s přihlédnutím k připomínkám zúčastněných stran a dospěla k závěru, že tyto činitele příčinnou souvislost nezmírňují. Činitele, jako je pandemie COVD-19 nebo roční prodejní smlouvy s pevně stanovenými cenami na celý rok společně s klesající poptávkou po ECCS během posuzovaného období, skutečně mohly mít na výkonnost výrobního odvětví Unie vliv. Tyto činitele však nevysvětlují stlačení cen, kterému bylo výrobní odvětví Unie během celého posuzovaného období a zejména v období šetření vystaveno.

(173) Zhoršování hospodářské situace výrobního odvětví Unie začalo ještě před pandemií COVID-19 a narušením dodávek surovin. Kromě toho by v běžném konkurenčním prostředí mělo být výrobní odvětví Unie schopno v návaznosti na zvýšení nákladů na vstupní materiály zvýšit své prodejní ceny; proto účinek ročních smluv nemohl vysvětlit skutečnost, že výrobní odvětví Unie nebylo schopno zvýšit své prodejní ceny po celé posuzované období, aby zůstalo ziskové.

(174) Komise proto potvrdila závěry uvedené ve 219. až 221. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6. ÚROVEŇ OPATŘENÍ

6.1. Výpočet rozpětí prodeje pod cenou

(175) Po poskytnutí prozatímních informací sdružení CISA uvedlo, že podle jeho názoru úprava spojená s budoucími environmentálními náklady nezohledňuje žádné stávající ani budoucí kompenzace pro výrobní odvětví Unie, které by vyrovnávaly zvýšení cen elektřiny. V tomto ohledu Komise potvrdila, že tyto kompenzace nebyly při výpočtu budoucích environmentálních nákladů zohledněny.

(176) Po poskytnutí prozatímních informací společnost CSN uvedla, že dodatečné budoucí náklady ve výši [10–20] EUR/t uvedené v 228. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, které jsou připočteny k ceně nepůsobící újmu, jsou svévolné, spekulativní a narušují srovnatelnost cen mezi prodejem v Unii a brazilským prodejem. Společnost CSN zdůraznila, že Brazílie přijala v rámci dohody mezi EU a sdružením Mercosur pevné závazky týkající se udržitelného rozvoje, zejména pokud jde o mnohostranné pracovní normy a dohody, mnohostranné environmentální dohody a obchod a změnu klimatu. Podle společnosti CSN nabízí Komise výrobcům v Unii ochranu nad rámec toho, co je nezbytné k odstranění dumpingu působícího újmu, a požádala Komisi, aby nepřidávala dodatečné budoucí náklady, pokud jde o Brazílii.

(177) Vláda Brazílie před poskytnutím konečných informací i po něm tvrdila, že náklady spojené s dodržováním jiných mezinárodních dohod (jako je Pařížská dohoda a dohody podepsané pod záštitou Mezinárodní organizace práce) byly zahrnuty do ceny nepůsobící újmu, ačkoli nijak neodrážejí účinky dumpingového dovozu. Vláda Brazílie navíc tvrdila, že ziskového rozpětí použitého pro výpočet ceny nepůsobící újmu ve výši 6 % nebylo v období analýzy újmy dosaženo, a proto použitím ziskového rozpětí ve výši 6 % pro výpočet ceny nepůsobící újmu Komise více než kompenzuje škodlivé účinky údajných dumpingového dovozu, čímž se odchyluje od účelu stanoveného v čl. VI odst. 2 GATT 1994. Vláda Brazílie proto požádala Komisi, aby dodatečné náklady z ceny nepůsobící újmu odstranila.

(178) Komise v tomto ohledu poukázala na to, že budoucí náklady byly zohledněny podle čl. 7 odst. 2d základního nařízení bez ohledu na situaci a provádění environmentálních a pracovních norem ve třetí zemi a/nebo dvoustranných a/nebo mnohostranných dohod, jejichž stranami jsou příslušné země. Komise použila základní nařízení, které se zaměřuje výhradně na výrobní náklady výrobního odvětví Unie, mimo jiné včetně případných budoucích nákladů vyplývajících z dohod a úmluv uvedených v tomto ustanovení. Toto ustanovení nevyžaduje, aby tyto budoucí náklady odrážely účinky dumpingového dovozu. Žádost o posouzení provádění podobných mezinárodních dohod Brazílií nebo dohody mezi EU a sdružením Mercosur (která teprve vstoupí v platnost) je v této souvislosti bezpředmětná. Komise tudíž tvrzení vlády Brazílie zamítla.

(179) Komise proto potvrdila závěry učiněné v 228. až 232. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(180) Pro účely stanovení rozpětí prodeje pod cenou Komise v reakci na připomínky společnosti Baosteel týkající se možné asymetrie použila početně zjištěnou vývozní cenu společnosti Baosteel stanovenou na základě analogického použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení a porovnala ji s cílovou cenou výrobního odvětví Unie, která nezahrnovala prodejní, správní a režijní náklady prodejních subjektů ve spojení se společností Arcelor Mittal. Takto stanovená cílová cena byla použita při výpočtu prodeje pod cenou u všech vyvážejících výrobců. Proto žádné náklady prodejních subjektů, kteří jsou ve spojení s výrobci v Unii, nebyly zohledněny a v důsledku toho již neexistuje žádná asymetrie. Přístup, kdy se neberou v úvahu účetní náklady prodejních subjektů výrobců v Unii, které jsou ve spojení ([21]), potvrdil nedávno Tribunál.

([21]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. září 2022, Methanol Holdings (Trinidad) Ltd v. Evropská komise, věc T-744/19, ECLI:EU:T:2022:558, bod 103.

(181) Podle stejného přístupu jako ve 234. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise poté stanovila rozpětí prodeje pod cenou na základě srovnání vážené průměrné dovozní ceny spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku v dotčených zemích s váženou průměrnou cenou nepůsobící újmu obdobného výrobku prodávaného výrobci v Unii zařazenými do vzorku na trhu Unie během období šetření. Případný rozdíl vyplývající z tohoto porovnání se vyjádřil jako procento vážené průměrné dovozní hodnoty CIF. U ostatních spolupracujících společností v ČLR, které nebyly zařazeny do vzorku, použila Komise vážené průměrné rozpětí dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku.

(182) Jak je stanoveno v čl. 9 odst. 4 třetím pododstavci základního nařízení, a vzhledem k tomu, že Komise po dobu předběžného poskytování informací celně neevidovala dovoz, analyzovala vývoj objemu dovozu s cílem zjistit, zda došlo k dalšímu podstatnému zvýšení dovozu, který je předmětem šetření, během čtyřtýdenního období předběžného poskytování informací popsaného ve 7. bodě odůvodnění, a tedy zda je nutné při stanovení rozpětí prodeje pod cenou zohlednit dodatečnou újmu vyplývající z takového zvýšení.

(183) Podle údajů z databáze Surveillance 2 byl objem dovozu z dotčených zemí během období poskytování předběžných informací o 58 % vyšší než průměrný objem dovozu v období šetření na čtyřtýdenní bázi. Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že během období poskytování předběžných informací došlo k podstatnému nárůstu dovozu, který byl předmětem šetření.

(184) S cílem zohlednit další újmu způsobenou zvýšením dovozu se Komise rozhodla upravit úroveň pro odstranění újmy na základě nárůstu objemu dovozu, který se považuje za relevantní váhový faktor podle ustanovení čl. 9 odst. 4 základního nařízení. Proto vypočítala násobící koeficient tak, že součet objemu dovozu během čtyř týdnů období předběžného poskytování informací ve výši 10 109 tun a 52 týdnů období šetření vydělila objemem dovozu v období šetření extrapolovaným na 56 týdnů. Výsledná hodnota 4,1 % odráží další újmu způsobenou dalším nárůstem dovozu. Konečná rozpětí újmy byla tudíž vynásobena tímto faktorem.

(185) Konečné rozpětí prodeje pod cenou pro spolupracující vyvážející výrobce a všechny ostatní společnosti je proto následující:

Země	Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (v %)	Konečné rozpětí prodeje pod cenou (%)
Čínská lidová republika	Baoshan Iron & Steel Co. Ltd.	30,7	33,9
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9	23,9
	Ostatní spolupracující společnosti: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd.; Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	34,6	32,2
	Všechny ostatní společnosti	77,9	77,9
Brazílie	Companhia Siderúrgica Nacional	66,8	53,2
	Všechny ostatní společnosti	66,8	53,2

6.2. **Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie v souvislosti s ČLR**

(186) Po poskytnutí prozatímních informací se společnost Jintai vyjádřila k použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Zpochybnila existenci zkreslení (zrušení slevy na DPH), příčinnou souvislost mezi tímto zkreslením a cenami na čínském trhu, jakož i vhodnost použití brazilských cen jako mezinárodních referenčních hodnot.

(187) Za prvé byla zjištěna existence zkreslení týkajícího se zrušení slevy na DPH u svitků válcovaných za tepla (kód KN 7208 27) a k tomuto zkreslení docházelo během celého období šetření. Tyto informace jsou k dispozici v dokumentu „Customs Import and Export Tariff of the People's Republic of China" (Celní dovozní a vývozní sazebník Čínské lidové republiky). Snížení nebo zrušení vrácení DPH je jednou ze situací výslovně uvedených v čl. 7 odst. 2a základního nařízení, které vedou ke zkreslení na trhu surovin.

(188) Za druhé Komise připomněla, že v souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení stačí prokázat existenci zkreslení (v tomto případě zrušení slevy na DPH) a že ceny čínských surovin na domácím trhu jsou ve srovnání s cenami na reprezentativních mezinárodních trzích nižší. Toto ustanovení neobsahuje žádnou právní povinnost prokázat podle platného právního rámce příčinnou souvislost mezi tímto zkreslením a nižšími cenami na čínském trhu.

(189) Za třetí, během období šetření byl zjištěn významný cenový rozdíl mezi nákupními cenami ocelových svitků válcovaných za tepla společnosti Jintai a brazilskými cenami ocelových svitků válcovaných za tepla ze závodu na domácím trhu i cenami ocelových svitků válcovaných za tepla z Turecka (oba údaje pocházejí z publikace Metal Bulletin). Jak je vysvětleno ve 242. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, uvedené ceny byly výrazně vyšší než ceny vstupů společnosti Jintai, a to v rozmezí [10–30] % a [30–50] %.

(190) Nakonec Komise analyzovala, zda jsou turecké a brazilské ceny vhodnými cenami reprezentativními pro mezinárodní trhy podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Komise nejprve uvedla, že vzhledem k neexistenci konkrétních pravidel pro skutečné ceny, které mají být použity, v základním nařízení má Komise podle příslušné judikatury evropských soudů široký prostor pro uvážení. Pokud jde o podstatu tvrzení, Komise uvedla, že ve zdrojích, jako je publikace Metal Bulletin, byl k dispozici vysoký počet referenčních cen a že nebyl k dispozici žádný vhodnější průměr, například neexistovala žádná referenční cena agregovaná podle regionů, kterou by bylo možné použít pro účely šetření. Porovnáním tureckých a brazilských domácích cen ocelových svitků válcovaných za tepla s několika dalšími možnými mezinárodními referenčními cenami dostupnými v publikaci Metal Bulletin Komise zjistila, že některé z nich jsou vyšší a některé nižší, což podporuje závěr o reprezentativnosti brazilských a tureckých cen jako vhodné mezinárodní referenční hodnoty. Komise rovněž uvedla, že základní množství ocelových svitků válcovaných za tepla, s nímž se v Brazílii obchoduje, je velmi významné.

(191) Společnost Jintai rovněž tvrdila, že brazilské domácí ceny ocelových svitků válcovaných za tepla byly zkresleny v důsledku pandemie COVID. Za tímto účelem společnost Jintai porovnala ceny ocelových svitků válcovaných za tepla v Brazílii a v Číně. Komise však nemohla toto srovnání zohlednit, jelikož, jak bylo stanoveno v 75. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a potvrzeno ve 46. bodě odůvodnění výše, čínské ceny surovin dotčeného výrobku, včetně ocelových svitků válcovaných za tepla, podléhaly významnému zkreslení. Jak je navíc uvedeno v 55. bodě odůvodnění, zvýšení cen na brazilském domácím trhu bylo doprovázeno celosvětovým zvýšením cen válcovaných výrobků z oceli. A konečně ceny ocelových svitků válcovaných za tepla společnosti Jintai byly rovněž výrazně nižší než turecké domácí ceny ze závodu získané z publikace Metal Bulletin.

(192) Po poskytnutí konečných informací uvedla společnost Jintai další připomínky k použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Tvrdila, že existence zkreslení je nezbytnou, nikoli však dostatečnou podmínkou. Čínská vláda se vyjádřila po poskytnutí konečných informací podobně. Komise poznamenala, že v čl. 7 odst. 2a základního nařízení je stanoveno, že zkreslení existuje, pokud je cena suroviny v důsledku řady opatření určených v uvedeném ustanovení *„výrazně nižší, než jsou ceny na reprezentativních mezinárodních trzích"*, a tato surovina představuje nejméně 17 % výrobních nákladů. Z těchto dvou podmínek vyplývá, že zjištěné zkreslení je závažným zkreslením, které velmi pravděpodobně ovlivní konkurenceschopnost čínského výrobního odvětví a zároveň způsobí dodatečnou újmu výrobnímu odvětví Unie. Kromě toho Komise připomněla, že v souladu s čl. 7 odst. 2b základního nařízení byla

před rozhodnutím o uplatnění čl. 7 odst. 2 základního nařízení provedena další analýza. Při provádění příslušné analýzy v této souvislosti má Komise široký prostor pro vlastní uvážení ([22]). Uplatnění čl. 7 odst. 2a základního nařízení tedy není automatické, jak tvrdí společnost Jintai, ale je výsledkem komplexní analýzy.

(193) Závěrem lze říci, že strany nepředložily žádné přesvědčivé důkazy o tom, že brazilské a turecké domácí ceny ze závodu nejsou reprezentativní pro mezinárodní trhy. Komise proto potvrdila svůj předběžný závěr považovat tyto ceny za reprezentativní jako mezinárodní referenční hodnotu ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení.

(194) S ohledem na výše uvedené bylo tvrzení společnosti Jintai zamítnuto a byl potvrzen 235. až 243. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

(195) V souladu s 239. bodem odůvodnění prozatímního nařízení Komise dále zkoumala, zda i další možné suroviny, jako jsou svitky válcované za studena, nepodléhají zkreslení ve smyslu čl. 7 odst. 2a. Komise zjistila, že žádná ze surovin, které představují více než 17 % výrobních nákladů dotčeného výrobku, nepodléhala během období šetření zkreslením ve smyslu čl. 7 odst. 2a. Komise dále potvrdila, že pokud jde o druhého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku, společnost Baosteel, která nenakupovala ocelové svitky válcované za tepla v Číně, stala se úprava pravidla nižšího cla bezpředmětnou, protože dumpingové rozpětí bylo nižší než rozpětí prodeje pod cenou.

(196) Po poskytnutí prozatímních informací čínská vláda odkázala na čl. 7 odst. 2a základního nařízení a uvedla, že účelem posouzení, zda na trhu surovin dochází ke zkreslení, je prověřit, zda by clo nižší než dumpingové rozpětí bylo dostatečné k odstranění újmy. Podle čínské vlády nemusí existence zkreslení na trhu surovin nutně znamenat, že by se rozpětí újmy mělo zvýšit na úroveň dumpingového rozpětí. Čínská vláda tvrdila, že Komise neprovedla posouzení toho, zda bylo rozpětí prodeje pod cenou dostatečné k odstranění újmy, a přímo použila dumpingové rozpětí, což je v rozporu s požadavky a účelem práva EU.

(197) Společnost Jintai odkázala na nedávná šetření, v nichž Komise stanovila rozpětí újmy na úrovni rozpětí prodeje pod cenou, a tvrdila, že takové rozpětí odstraní újmu, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. I kdyby se Komise domnívala, že rozpětí prodeje pod cenou u společnosti Jintai není dostatečné k odstranění újmy, rozpětí újmy by nemělo být automaticky stanoveno na úrovni dumpingového rozpětí, ale mělo by být stanoveno jinou přiměřenou metodou. Společnost Jintai proto požádala Komisi, aby pro stanovení úrovně pro odstranění újmy použila vypočtené rozpětí prodeje pod cenou nebo aby pro společnost Jintai vypočítala jiné přiměřené rozpětí újmy.

(198) V tomto ohledu Komise uvedla, že čl. 7 odst. 2a základního nařízení stanoví, že *„[P]ři posuzování, zda by clo nižší než dumpingové rozpětí postačovalo k odstranění újmy, vezme Komise v úvahu, zda ve vztahu k dotčenému výrobku existuje zkreslení na trhu surovin“*, a čl. 7 odst. 2b stanoví, že *„[P]okud může Komise na základě všech předložených informací jednoznačně konstatovat, že je v zájmu Unie určit výši prozatímních cel v souladu s odstavcem 2a tohoto článku, odstavec 2 tohoto článku se nepoužije“*. Pokud Komise zjistí, že u dotčeného výrobku dochází ke zkreslení na trhu surovin, a dospěje k závěru, že je v zájmu Unie stanovit výši prozatímních cel na úrovni dumpingu, není povinna ani oprávněna vypočítat *„jiné přiměřené rozpětí újmy“* než dumpingové rozpětí, jak požaduje společnost Jintai. Ve všech případech, kdy je učiněn závěr, že použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení je odůvodněné, jako je tomu v tomto případě, se vzhledem k dodatečné újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie v důsledku zkreslení na trhu surovin ve vyvážející zemi, pokládá za vhodné stanovit výši cla považovanou za nezbytnou k odstranění této dodatečné újmy na základě dumpingového rozpětí. Komise proto tvrzení čínské vlády a společnosti Jintai zamítla a potvrdila použití rozpětí pro stanovení výše cla na úrovni dumpingu, pokud jde o společnost Jintai, jak je uvedeno ve 277. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

([22]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. září 2022, Nevinnomysskiy Azot a NAK „Azot“ v. Komise, věc T-865/19, ECLI:EU:T:2022:559, bod 377.

(199) Potvrzuje se proto 275. až 280. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

7. **ZÁJEM UNIE**

7.1. **Zájem Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení**

(200) V prozatímní fázi dospěla Komise v souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení k závěru, že z důvodu existence zkreslení na trhu surovin je jednoznačně v zájmu Unie stanovit celní sazbu pro společnost Jintai na úrovni zjištěného dumpingového rozpětí.

7.1.1. *Volné kapacity v zemi vývozu*

(201) Jelikož nebyly předloženy žádné připomínky týkající se volné kapacity v zemi vývozu, potvrzuje se 245. a 246. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

7.1.2. *Hospodářská soutěž na trhu surovin*

(202) Související otázkou týkající se čínských domácích cen ocelových svitků válcovaných za tepla se zabývají 186. až 194. bod odůvodnění. Jelikož ohledně hospodářské soutěže na trhu surovin nebyly vzneseny konkrétnější připomínky, potvrzuje se 247. a 248. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

7.1.3. *Dopad na dodavatelské řetězce společností v Unii*

(203) Po poskytnutí prozatímních informací předložily společnosti Eviosys, Astir Vitogiannis a CANPACK dodatečná tvrzení, že výrobní odvětví Unie není schopno zajistit potřebné objemy ECCS, což je nutí spoléhat se na dovoz z Číny. Tvrdily také, že dovoz z jiných třetích zemí není alternativou z důvodu dlouhých a složitých postupů validace, nedostupnosti dostatečné škály specifikací a celních kvót v rámci ochranných opatření Unie.

(204) Komise v tomto ohledu pečlivě posoudila všechny důkazy poskytnuté uživateli v Unii a výrobním odvětvím Unie.

(205) Ačkoli se tito tři uživatelé spoléhají ve velmi rozdílné míře na čínský dovoz, Komise zjistila, že od společnosti Jintai byl nakoupen jen velmi malý podíl ECCS z Číny a že většina objemu byla nakoupena od společnosti Baosteel, která použitím ustanovení čl. 7 odst. 2a základního nařízení ve vztahu ke společnosti Jintai nebude dotčena, nebo od dvou dalších čínských spolupracujících vyvážejících výrobců nezařazených do vzorku.

(206) Komise se proto domnívala, že použití ustanovení čl. 7 odst. 2a základního nařízení u společnosti Jintai, což bude mít vliv i na výši cel pro nespolupracující čínské vývozce, nepovede k vážnému narušení hodnotového řetězce pro uživatele v Unii. Mohli by totiž dodávat ECCS od společnosti Baosteel a dalších dvou spolupracujících čínských společností, které však nebyly zařazeny do vzorku. Tím spíše, že konečné antidumpingové clo pro společnost Baosteel je v důsledku úprav vysvětlených v 57. až 60. bodě odůvodnění upraveno výrazně směrem dolů, což rovněž způsobilo revizi cla pro spolupracující vývozce nezařazené do vzorku směrem dolů. Kromě toho by uživatelé mohli dovážet ECCS i z jiných třetích zemí, na které se antidumpingová opatření nevztahují.

7.1.4. *Závěr o zájmu Unie podle čl. 7 odst. 2b základního nařízení*

(207) Komise potvrdila svůj závěr uvedený v 252. a 253. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že je v zájmu Unie stanovit výši prozatímního cla ve vztahu ke společnosti Jintai v souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení.

7.2. **Zájem Unie podle článku 21 základního nařízení**

7.2.1. *Zájem výrobního odvětví Unie*

(208) Jelikož k zájmu výrobního odvětví Unie nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 255. a 256. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

7.2.2. *Zájem uživatelů, dovozců a obchodníků, kteří nejsou ve spojení*

(209) Po poskytnutí prozatímních informací tři uživatelé, a to společnosti Eviosys, CANPACK a Astir Vitogiannis, důrazně nesouhlasili s předběžným závěrem Komise ohledně zájmu Unie a zopakovali svá tvrzení, že když uživatelé objednávají u výrobců ECCS v Unii, dochází k některým vážným problémům s dodávkami, což vede k nedostatku na trhu Unie, a že výrobci v Unii značnou část své vyrobené ECCS vyvážejí.

(210) Tři výše uvedení uživatelé předložili určité důkazy o tom, že výrobci v Unii odmítají nebo nemohou dodávat požadovaná množství ECCS, jakož i o problémech s úplnými a pravidelnými dodávkami dohodnutých objemů.

(211) Společnost Eviosys vyjádřila obavy, že dva výrobci v Unii, společnosti ThyssenKrupp a ArcelorMittal, využívají svého postavení na trhu, na němž jsou dvěma klíčovými hráči s velmi vysokým společným podílem na trhu a díky zavedeným ochranným opatřením jsou již nyní významně chráněni před dovozem, a uplatňují politiku nadměrného zvyšování cen, zejména od roku 2021.

(212) Společnosti Eviosys, CANPACK a Astir Vitogiannis nesouhlasily se závěrem Komise, že výrobní odvětví Unie má dostatečnou výrobní kapacitu k pokrytí poptávky na trhu Unie. Podle těchto společností, i kdyby byla pravda, že výrobní odvětví Unie má dostatečnou kapacitu a teoreticky by mohlo být schopno uspokojit potřeby trhu Unie, skutečnost je taková, že výrobci v Unii nejsou ochotni dodávat svým odběratelům nebo nemohou vyhovět jejich objemovým požadavkům, když více než 20 % své celkové produkce vyvážejí. Podle společnosti Astir Vitogiannis by ani teoretická kapacita výrobního odvětví Unie, která by byla využita na 100 %, nestačila k uspokojení celkové poptávky Unie. Jakékoli narušení nebo zásah vyšší moci na straně výrobců v Unii, k němuž v minulosti již mnohokrát došlo, vážně ovlivňuje jejich produkci ECCS a v důsledku toho má dopad na životaschopnost navazujících průmyslových odvětví, která jsou na tomto koncentrovaném dodavatelském odvětví silně závislá. Společnost CANPACK své tvrzení zopakovala i po poskytnutí konečných informací.

(213) Výrobní odvětví Unie naopak trvalo na tom, že má k pokrytí poptávky na trhu Unie dostatečnou kapacitu a že za účelem uspokojení poptávky může přesměrovat prodej na vývoz na trh Unie, což se již stalo. Výrobci v Unii rovněž tvrdili, že problémy s dodávkami v minulosti byly spíše důsledkem cenových aspektů než nedostatku výroby a dodávek. Výrobní odvětví Unie dále uvedlo, že poptávka v Unii v současné době klesá, a že by tedy mělo možnost dodávat větší množství.

(214) Společnost CANPACK jak po poskytnutí předběžných informací, tak po poskytnutí konečných informací tvrdila, že situace a realita na trhu po období šetření se výrazně liší od situace, která byla základem pro zahájení šetření ze strany výrobců ECCS v Unii a která existovala během období šetření. V současné době je úroveň cen ECCS nabízených čínskými výrobci více srovnatelná nebo dokonce vyšší než úroveň cen na trhu Unie. Společnost CANPACK tvrdila, že úroveň opatření uložených Komisí zjevně není přiměřená, protože výše prozatímního cla je několikanásobně vyšší než rozdíl mezi cenami ECCS pocházející z Unie a z Číny. Podle názoru společnosti CANPACK by opatření vedla k obrovské diferenciaci cen nabízených výrobci ECCS v Unii a čínskými výrobci ECCS, což by otevřelo možnost dalšího zvýšení cen ze strany výrobců v Unii, jakož i duopolu dvou hlavních výrobců ECCS v Unii. V důsledku toho by uložení opatření vedlo k finančním ztrátám na straně uživatelů ECCS v Unii, kteří dovážejí ECCS z Číny. Kromě toho je třeba vzít v úvahu skutečnost, že v důsledku uložení antidumpingových cel budou mít uživatelé ECCS v Unii nižší ziskové rozpětí a veškeré zvýšení cen ECCS budou muset přenést na spotřebitele (kteří se již nyní potýkají s vysokou inflací), nebo v nejhorším případě dokonce ukončit svou činnost.

(215) Společnost Astir Vitogiannis rovněž požádala Komisi, aby při posuzování zájmu Unie zohlednila vývoj po období šetření. Poukázala na to, že ačkoli čl. 6 odst. 1 základního nařízení stanoví, že *„[K] informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží“*, ustálená judikatura soudů Unie jasně tvrdí, že čl. 6 odst. 1 základního nařízení se týká pouze posouzení dumpingu a újmy, a nikoli posouzení zájmu Unie. Společnost Astir Vitogiannis v tomto ohledu odkázala na věc Kazchrome, v níž Tribunál potvrdil, že *„čl. 6 odst. 1 základního nařízení [není] použitelný na zjištění existence zájmu Společenství, jak je uvedeno v čl. 21 odst. 1 základního nařízení, což znamená, že údaje*

týkající se období po období šetření mohou být v rámci tohoto zjištění zohledněny“ ([23]) a věc CPME, v níž Tribunál rozhodl, že posouzení zájmu Unie zahrnuje „*prognózu založenou na předpokladech ohledně budoucích událostí, jež vyžaduje posouzení složitých hospodářských situací*“ ([24]). Společnost Astir Vitogiannis konkrétně tvrdila, že po období šetření výrobní odvětví Unie zvýšilo své prodejní ceny téměř o 100 %, zatímco náklady se zvýšily v mnohem menší míře, což podle posledních finančních výsledků, které uvedli sami žadatelé, vedlo ke zdravým a silným ziskovým rozpětím.

(216) Komise pečlivě zvážila všechny výše uvedené argumenty, včetně těch, které se týkaly vývoje po období šetření. Pokud jde o úroveň cen po období šetření, Komise konstatovala, že ceny skutečně vzrostly, ale neměla k dispozici žádné důkazy o tom, že by tyto vyšší ceny měly strukturální charakter. Naopak, pokud jde o dovozní ceny z dotčených zemí, Komise zjistila, že po počátečním maximu v období po skončení šetření, a zejména v únoru, začaly dovozní ceny klesat, a to jak bezprostředně před obdobím předběžného poskytování informací, tak během něj ([25]), a to navzdory oznámení o nadcházejícím uložení prozatímních cel. Pokud jde o údajné problémy s dodávkami na trhu Unie, Komise při zvažování různých zájmů nebyla přesvědčena, že jsou dostatečně velké a rozsáhlé na to, aby zpochybnily existenci nebo úroveň opatření. Komise v tomto ohledu vzala na vědomí prohlášení výrobního odvětví Unie, že rovnováha nabídky a poptávky se mění ve prospěch kupujících ECCS, přičemž ceny již klesají, jak ukazuje vývoj cen dovozu z dotčených zemí. Komise rovněž vzala v potaz připravenost výrobního odvětví Unie přesměrovat prodej na vývoz na trh Unie, aby uspokojilo případný přebytek poptávky, jak se stalo již v minulosti. Navíc se vzhledem k očekávanému zpomalení ekonomiky po zbytek roku 2022 a v roce 2023 ([26]) neočekává další růst cen ani poptávky. Komise rovněž připomněla, že čl. 21 odst. 1 základního nařízení stanoví, že „*se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž*“. Komise v tomto ohledu uvedla, že uživatelé nepředložili přesvědčivé důkazy o tom, že by zamýšlená úroveň opatření ovlivnila jejich ziskovost a provoz do tak značné míry, že by převážila nad nutností uložit opatření s cílem zabránit narušujícím účinkům a podstatné újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie dumpingovým dovozem. Jak je vysvětleno v 265. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, na základě údajů společnosti Eviosys, jediného uživatele, který poskytl odpověď na dotazník, se zdálo, že společnost Eviosys bude schopna absorbovat možný nárůst nákladů s ohledem na její současnou ziskovost plynoucí z prodeje výrobků používajících ECCS a podíl dovozu z dotčených zemí v jejím portfoliu zajišťování dodávek. Tento závěr nebyl po zveřejnění prozatímních informací zpochybněn. Komise tedy neshledala, že by vývoj po skončení šetření znamenal, že by uložení opatření bylo s ohledem na různé zájmy nevhodné.

(217) Po poskytnutí konečných informací sdružení Eurofer tvrdilo, že společnost Astir nedávno odmítla dodávky a neinformovala se ohledně případných budoucích dodávek a že poptávka společnosti Eviosys se v roce 2022 snížila. Komise poznamenala, že výrobci v Unii poskytli většinu důkazů, které však nebyly potvrzeny citacemi z korespondence s příslušnými uživateli. Proto Komise nemohla ověřit poskytnuté dodatečné důkazy, zejména s ohledem na jejich pozdní předložení v průběhu řízení.

(218) Společnost Astir Vitogiannis stejně jako sdružení CISA a společnost CANPACK vyjádřila po poskytnutí konečných informací obavy, že antidumpingová opatření v takové podobě a na takové úrovni, jak byla uložena prozatímním nařízením, nepřiměřeně a nespravedlivě chrání a dále posilují stávající duopol výrobců v Unii, což mimořádně poškozuje nezávislé uživatele a zpracovatele. Dále tvrdila, že zvýšení nákladů pro uživatele v Unii učiní tyto uživatele výrazně méně konkurenceschopnými ve srovnání s dodavateli výrobků na bázi ECCS (kovové obaly, korunkové uzávěry) ve třetích zemích, kde žádná antidumpingová opatření neplatí. Taková opatření povedou k výraznému zvýšení nákladů uživatelů a zpracovatelů na úkor jejich ziskovosti, protože tito uživatelé

([23]) Viz věc T-192/08, Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada, EU:T:2011:619, body 221–225.

([24]) Viz věc T-422/13, Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) a další v. Rada, EU:T:2017:251, bod 144, s odkazem na věc T-132/01, Euroalliages a další v. Komise, EU:T:2003:189, bod 47.

([25]) Předběžné poskytnutí informací se uskutečnilo 25. dubna 2022.

([26]) Evropská komise, „Letní hospodářská prognóza 2022: Válka vyvolaná Ruskem zhoršuje vyhlídky“, k dispozici na adrese: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/ip_22_4511

a zpracovatelé nejsou schopni takové zvýšení nákladů plně absorbovat sami, jelikož ECCS tvoří významnou část nákladů na konečné výrobky (prvky obalů potravin a nápojů, korunkové uzávěry atd.). Společnost Astir Vitogiannis tvrdila, že přenesení zvýšení nákladů v plné výši dále do dodavatelského řetězce je jednoduše nereálné, a své tvrzení doložila důkazy.

(219) Společnost Astir Vitogiannis se dále obává, že antidumpingová opatření na tak vysoké úrovni a jejich uplatňování již v prozatímní fázi značně ohrožují uživatele v Unii, pokud jde o suroviny a zakázky, které jsou již v tranzitu, kteří čelí situaci, kdy nebudou moci materiál dovážet z důvodu mimořádného finančního dopadu a záruk požadovaných při dovozním celním řízení. Společnost Astir Vitogiannis proto požádala Komisi, aby tyto konkrétní okolnosti zvážila a zajistila přijetí opatření, jež omezí dopady prozatímních antidumpingových opatření na zboží, které je v tranzitu.

(220) Jak je vysvětleno také výše ve 216. bodě odůvodnění, tito uživatelé vycházeli z poměrně obecných tvrzení a nevyčíslili a nezdůvodnili dopad opatření na svou ziskovost a životaschopnost. Naopak, jak je vysvětleno v 265. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, zdálo se, že společnost Eviosys, která jako jediná předložila odpovědi na dotazník a údaje o nákladech a ziskovosti, by byla schopna případné zvýšení nákladů absorbovat. Komise proto tato tvrzení zamítla.

(221) Společnost Eviosys rovněž vyjádřila své obavy ohledně současného uplatňování ochranných a antidumpingových opatření, jejichž kombinované účinky na tytéž dovážené výrobky by zhoršily případné negativní dopady jednotlivých opatření na uživatele a spotřebitele v Unii. Společnost Eviosys odkázala na svá předchozí podání, v nichž vysvětlila, že zavedená ochranná opatření v kombinaci s dalším nedávným vývojem na trhu s ocelí v Evropě i ve světě vedla k významnému nedostatku dodávek ECCS v Unii, což ovlivnilo jak společnost Eviosys, tak celé odvětví obalů z oceli. To se netýká pouze dovozu z Číny, ale také dovozu z jiných třetích zemí – z nichž některým dokonce není v rámci ochranných opatření ani přidělena kvóta pro jejich zemi. Společnost Eviosys nesouhlasila s tvrzením Komise ve 250. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že *„by uživatelé v Unii mohli odebírat výrobek, který je předmětem šetření, z jiných třetích zemí“*. Podle společnosti Eviosys, pokud budou na čínský a brazilský dovoz uložena antidumpingová cla, tato opatření dále zhorší situaci omezených dodávek na trh Unie, zejména vzhledem k výši cel, která byla Komisí předběžně uložena a která byla extrémně vysoká.

(222) Komise připomněla, že antidumpingová opatření se v odpovídajícím rozsahu použijí pouze tehdy, pokud se na dovoz dotčeného výrobku nevztahují ochranná opatření. Podle nařízení (EU) 2019/1382 ([27]) není možné, aby na stejný výrobek platilo současně dvojí nápravné opatření. Tato zásada se promítne i do tohoto nařízení, jak je uvedeno ve 262. a 263. bodě odůvodnění níže. Tyto strany v každém případě nedoložily, jak by je kombinace opatření ve skutečnosti ovlivnila natolik negativně, že by uložení antidumpingových opatření bylo v rozporu se zájmem Unie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(223) Společnost CANPACK po poskytnutí jak předběžných, tak konečných informací nesouhlasila se zjištěním Komise, že uživatelé ECCS v Unii mají alternativu v podobě dodávek ECCS ze třetích zemí, vzhledem k tomu, že ochranné celní kvóty udělené jiným třetím zemím jsou nižší než kvóty udělené Číně, a proto jsou spotřebovávány mnohem rychleji. Společnost CANPACK tvrdila, že v rozporu s tvrzením Komise v prozatímním nařízení nebyly ceny ECCS pocházející z Japonska a Jižní Koreje v období šetření výrazně vyšší, ale byly srovnatelné s průměrnou dovozní cenou dovozu z Číny (Japonsko 776 EUR (+ 8,5 % ve srovnání s čínskými cenami), Jižní Korea 763 EUR (+ 6,7 % ve srovnání s čínskými cenami)), přičemž úroveň nákladů v těchto dvou zemích je vyšší než v Číně.

([27]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1382 ze dne 2. září 2019, kterým se mění některá nařízení o uložení antidumpingových nebo antisubvenčních opatření na některé výrobky z oceli, na něž se vztahují ochranná opatření (Úř. věst. L 227, 3.9.2019, s. 1).

(224) Společnost Astir Vitogiannis rovněž poukázala na to, že velmi vysoká antidumpingová cla ve skutečnosti povedou k zákazu většiny dovozu z Číny a Brazílie, přičemž nejsou k dispozici žádné reálné a dostatečné alternativní dodávky z jiných třetích zemí, a nesouhlasila s tvrzením Komise, že pokles dovozu z jiných zemí, které nejsou předmětem šetření, je způsoben údajně nízkými a dumpingovými dovozními cenami z Brazílie a Číny a že *„[P]ři neexistenci dumpingového dovozu z dotčených zemí by se dovoz z jiných třetích zemí zvýšil, neboť prodejní ceny na trhu Unie by byly atraktivnější“*. Podle společnosti Astir Vitogiannis dostupné údaje Eurostatu ukazují, že dovozní ceny ze zemí, které nejsou předmětem šetření (např. Spojeného království, Jižní Koreje), v poslední době (tj. po skončení období šetření) výrazně vzrostly navzdory údajně nízkým a dumpingovým cenám z Číny a Brazílie a stejně tak navzdory skutečnosti, že objem dovozu z těchto zemí, které nejsou předmětem šetření, současně poklesl. To dále ukazuje, že na dovoz z jiných třetích zemí se nelze spoléhat jako na platnou a zaručenou náhradu za ušlý dovoz z Brazílie a Číny. A nakonec společnost Astir Vitogiannis uvedla, že dovoz z jiných třetích zemí vyžaduje vzhledem k povaze obchodu dlouhý proces kvalifikace a validace, který trvá až jeden rok.

(225) Komise s tím nesouhlasila. Jak již bylo vysvětleno v 250. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise zjistila, že celkový objem dovozu z jiných třetích zemí se během posuzovaného období snížil o 23 %, zatímco dovoz z dotčených zemí se současně zvýšil. Při neexistenci dumpingového dovozu z dotčených zemí by se dovoz z jiných třetích zemí pravděpodobně zvýšil, neboť trh Unie by byl atraktivnější a bylo by možné účtovat vyšší ceny. Podle informací předložených výrobním odvětvím Unie navíc ceny začaly klesat již v květnu 2022, což, jak je vysvětleno ve 216. bodě odůvodnění, potvrdily i ceny dovozu z dotčených zemí; rovnováha se měnila ve prospěch kupujících, přičemž je v každém případě připraveno přesměrovat část prodeje na vývoz na zásobování kupujících v Unii. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(226) Po poskytnutí prozatímních a konečných informací sdružení CISA tvrdilo, že současný inflační tlak v hospodářství Unie společně s tlakem na dodavatelské řetězce a omezenou dostupností dotčeného výrobku a jeho surovin v důsledku geopolitického vývoje, jakož i vážná narušení celosvětového dodavatelského řetězce, by měly Komisi přimět k tomu, aby od opatření upustila nebo je alespoň pozastavila. Kromě toho sdružení CISA a čínská vláda tvrdily, že ECCS se používá především k výrobě levných konzervovaných potravin, jež ve velké míře využívají spotřebitelé v Unii s nižšími příjmy, kteří pociťují zvýšené životní náklady již v důsledku inflace. Sdružení CISA a čínská vláda rovněž odkázaly na připomínky společnosti Eviosys ohledně nedostatku dodávek na trhu Unie a dále poukázaly na velkou tržní sílu výrobců v Unii na úkor vyjednávací síly navazujícího průmyslového odvětví. V této souvislosti odkázaly na rozhodnutí Komise ze dne 11. června 2019, kterým zakázala společný podnik společností Tata steel a ThyssenKrupp ([28]).

(227) Komise s tím nesouhlasila. Za prvé konstatovala, že tato tvrzení sdružení CISA jsou obecná a neposkytují skutečné vysvětlení nebo důkaz o dopadu uvedených faktorů na situaci uživatelů. Kromě toho, jak je vysvětleno v 266. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, pokud jde o možný vliv na ceny potravin, společnost Eviosys nepodložila své tvrzení tak, aby prokázala, že zvýšení cen ECCS povede ke zvýšení cen potravinových obalů a v konečném důsledku ke zvýšení cen potravin nebo že by k takovému možnému zvýšení došlo ve stejné míře, v jaké by se zvýšily ceny ECCS. Kromě toho se ECCS používá pouze na zakončení plechovek, zatímco na těla plechovek se používá pocínovaný plech, který je dražší. Proto není pravděpodobné, že by případné zvýšení cen ECCS samo o sobě výrazně ovlivnilo ceny obalů potravin. Tento závěr nebyl po poskytnutí prozatímních informací zpochybněn. Komise proto tvrzení sdružení CISA a čínské vlády zamítla.

(228) Závěrem Komise uvedla, že podle čl. 21 odst. 1 základního nařízení je za účelem zjištění, zda je v zájmu Unie přijmout určitá opatření, třeba komplexně posoudit všechny zájmy. Při tomto zkoumání se přihlíží zejména k nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž.

([28]) Rozhodnutí Komise ve věci M.8713 – Tata Steel/ThyssenKrupp/JV, 11. června 2019, bod 444.

(229) Komise pečlivě posoudila všechna tvrzení a důkazy týkající se zájmu Unie a ověřila, zda by ochrana, kterou by opatření výrobnímu odvětví Unie poskytovala, nebyla zjevně nepřiměřená ve srovnání se zájmem uživatelů, jak je uvedeno v tomto oddíle.

(230) Vzhledem k jasné situaci dumpingu a újmy dospěla Komise k závěru, že konečná opatření jsou odůvodněná k tomu, aby výrobcům v Unii umožnila návrat k udržitelné úrovni zisku. Komise konkrétně dospěla k závěru, že újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a potřeba ho chránit před dumpingovým dovozem z dotčených zemí převažují nad problémy vznesenými uživateli. Nicméně s ohledem na problémy popsané uživateli a vývoj na trhu po období šetření, jak je dále vysvětleno v 244. bodě odůvodnění níže, Komise zvážila použití takové formy cel, která by tomuto vývoji lépe odpovídala.

(231) Komise proto potvrdila předběžný závěr, že neexistují dostatečně přesvědčivé důvody týkající se zájmu Unie podle článku 21 základního nařízení proti uložení konečných opatření na dovoz dotčeného výrobku.

7.2.3. Závěr ohledně zájmu Unie

(232) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise potvrdila závěr uvedený ve 274. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že neexistují žádné přesvědčivé důvody se domnívat, že uložení opatření na dovoz ECCS pocházející z dotčených zemí.

8. KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

8.1. **Konečná opatření**

(233) Vzhledem k závěrům, k nimž Komise dospěla ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie, a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení, by měla být uložena konečná antidumpingová opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz dotčeného výrobku způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

(234) Podle stejného přístupu vysvětleného ve 278. bodě odůvodnění prozatímního nařízení bylo konečné clo pro ostatní spolupracující společnosti v ČLR nezařazené do vzorku založeno na váženém průměrném dumpingovém rozpětí, tak jak bylo stanoveno pro dvě společnosti v ČLR zařazené do vzorku a které bylo na rozdíl od prozatímní fáze nižší než vážené průměrné rozpětí újmy.

(235) V návaznosti na objasnění a opravy provedené Komisí dne 16. září 2022 sdružení CISA uvedlo, že stále není jasné, zda pevně stanovené clo pro ostatní spolupracující společnosti vychází z dumpingového rozpětí nebo rozpětí újmy zjištěného u těchto společností. Kromě toho zopakovalo své tvrzení, že Komise neučinila zjištění ohledně surovin u spolupracujících společností nezařazených do vzorku. V důsledku toho by se na tyto společnosti neměl uplatňovat čl. 7 odst. 2a a 2b základního nařízení.

(236) Komise objasnila, že pevně stanovené clo pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku bylo založeno na váženém průměrném dumpingovém rozpětí, které bylo nižší než zjištěné vážené průměrné rozpětí újmy. Kromě toho měla Komise za to, že vzorek vyvážejících výrobců v ČLR je reprezentativní, a jak je uvedeno v 16. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, žádná strana vybraný vzorek nezpochybnila ani k němu nevznesla připomínky. V důsledku toho byla zjištění týkající se společností zařazených do vzorku, včetně ohledně čl. 7 odst. 2a a 2b základního nařízení u společnosti Jintai, rovněž považována za reprezentativní pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Komise proto považovala za vhodné zohlednit tato zjištění při výpočtu váženého průměrného rozpětí újmy a váženého průměrného dumpingového rozpětí spolupracujících společností nezařazených do vzorku na základě dvou společností zařazených do vzorku. Toto tvrzení proto zamítla.

(237) Jak je vysvětleno ve 279. a 280. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, vzhledem k nízké úrovni spolupráce výrobců v ČLR a skutečnosti, že výše cla pro společnost Jintai byla založena na dumpingovém rozpětí zjištěném v souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení, byla úroveň celostátně platného cla založena na nejvyšších dumpingových rozpětích zjištěných u jednotlivých typů výrobků prodávaných v reprezentativním množství společností Jintai. Vzhledem ke zjištěním o zkresleních na trhu surovin podle čl. 7 odst. 2a nemusela Komise vypočítat rozpětí prodeje pod cenou ani rozpětí újmy, pokud jde o nespolupracující společnosti.

(238) Pokud jde o Brazílii, spolupráce byla vysoká, v důsledku čehož bylo zbytkové clo stanoveno na stejné úrovni jako clo platné pro společnost Companhia Siderúrgica Nacional.

(239) V prozatímní fázi Komise uložila valorická cla. Po poskytnutí prozatímních informací požádaly společnosti CSN, Eviosys, Baosteel a řecké ministerstvo zahraničních věcí Komisi, aby namísto valorických cel zvážila použití minimální dovozní ceny. Společnost CSN tvrdila, že minimální dovozní cena by výrobcům v Unii umožnila zotavit se z účinků údajného dumpingu působícího újmu a zároveň by zabránila nepříznivému účinku nadměrného zvýšení cen po období šetření, které by mohlo mít významný negativní dopad na obchodní činnost uživatelů. Minimální dovozní cena by rovněž reagovala na obavy uživatelů, kteří se obávají nedostatku dotčeného výrobku, a zabránila by vážným narušením dodávek na trh Unie.

(240) Komise tato tvrzení posoudila a měla za to, že minimální dovozní cena není vhodnou formou cla, protože má tendenci stanovit cenu na pevné úrovni, a má tak potenciál zasahovat do trhu silněji. To by mohlo být problematické zejména v tomto případě, kdy se trh vyznačuje malým počtem výrobců v Unii. Minimální dovozní cena navíc často není vhodnou formou cla pro trhy, které podléhají volatilitě (např. volatilitě cen surovin), což je případ výrobků z oceli. Komise proto tyto žádosti zamítla.

(241) Po poskytnutí konečných informací společnosti Eviosys a Baosteel zopakovaly svou žádost, aby bylo zváženo uplatnění minimální dovozní ceny. Tuto žádost podpořila společnost CANPACK. Kromě toho společnost Eviosys navrhla, aby se minimální dovozní cena kombinovaná s valorickým clem, které by se použilo v případě nedodržení minimální dovozní ceny, uplatňovala první dva roky uplatňování opatření, po jejichž uplynutí by minimální dovozní cenu automaticky nahradilo pevně stanovené clo. Společnost Eviosys odůvodnila svou žádost výjimečnými okolnostmi, pokud jde o dostupnost dodávek dotčeného výrobku od výrobců v Unii, které by podle jejího názoru měly být vyřešeny během příštích dvou let. Kromě toho odkazovala na několik předchozích nařízení ([29]), v nichž Komise změnila cla na minimální dovozní cenu, aby ochránila zájmy uživatelů a předešla nedostatkům v dodávkách. Dále se odvolávala na předchozí šetření, kdy byla doba trvání antidumpingových opatření omezena na dva roky kvůli výjimečným okolnostem na trhu ([30]).

(242) Po poskytnutí konečných informací sdružení Eurofer podpořilo zjištění Komise v rámci tohoto šetření, že minimální dovozní cena by nebyla vhodným antidumpingovým clem vzhledem k nedávnému prudkému nárůstu nákladů na výrobu ECCS, který má dopad na prodejní cenu ECCS. Minimální dovozní cena by proto tomuto výrobnímu odvětví nepřinesla dostatečnou pomoc. Kromě toho se tento případ podstatně lišil od předchozích šetření, kdy byla uplatněna minimální dovozní cena, a minimální dovozní cenu lze snadno obejít nebo absorbovat.

(243) Komise poznamenala, že společnost Eviosys ani společnost Baosteel nepředložily žádné nové informace nebo důkazy na podporu svých opakovaných žádostí o uložení minimální dovozní ceny. Proto zůstala v platnosti zjištění uvedená ve 240. bodě odůvodnění výše. Kromě toho společnost Eviosys nepředložila žádné důkazy na podporu svého tvrzení, že minimální dovozní cena by byla k řešení údajného dočasného nedostatku dodávek vhodnější než pevně stanovené clo, jež navrhuje Komise. Mimo to byl zpochybněn údajný dočasný nedostatek dodávek vzhledem k podáním výrobního odvětví Unie, které tvrdí, že bude nadále prodávat dostatečné množství dotčeného výrobku. A konečně, i kdyby skutečně došlo k tomuto údajnému nedostatku dodávek, nic ve spisu nenaznačovalo, že by dvouleté období uložení minimální dovozní ceny bylo vhodným a přiměřeným nástrojem k jeho řešení. Pokud jde

([29]) Tato šetření se týkala mimo jiné dovozu plochých válcovaných výrobků s orientovanou strukturou z křemíkové elektrooceli z Číny, Ruska, Koreje, Japonska a USA, plochých výrobků válcovaných za tepla z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny, melaminu z Číny a solárního skla z Číny. Úplný seznam viz body 4–5 podání společnosti Eviosys ze dne 13. září 2022.

([30]) Tamtéž, viz body 6–7.

o předchozí nařízení, na která odkazuje společnost Eviosys v souvislosti s uložením minimální dovozní ceny, Komise připomněla, že posouzení, zda je uložení minimální dovozní ceny vhodné, se provádí případ od případu a závisí na konkrétních okolnostech jednotlivých případů. V daném případě se mělo za to, že z důvodů uvedených ve 240. bodě odůvodnění výše, a sice že minimální dovozní cena nabízí pouze základní úroveň ochrany, která v tomto případě není dostatečná s ohledem na jasná zjištění o dumpingu a újmě a na obtížné a nestálé tržní podmínky, by minimální dovozní cena nebyla vhodným druhem antidumpingového opatření. Pokud jde o odkazy na předchozí nařízení, kde byla celková doba trvání příslušných antidumpingových opatření omezena na dva roky, Komise neporozuměla, v čem jsou relevantní, protože se týkala pouze celkové doby trvání opatření, a nikoli změny jejich formy po několika letech uplatňování, jak navrhuje společnost Eviosys. Kromě toho, jak zdůraznila sama společnost Eviosys, v každém z těchto nařízení bylo odůvodnění omezení doby trvání opatření velmi specifické s ohledem na skutkové okolnosti daného konkrétního šetření a odůvodnění se mezi sebou podstatně lišila. Proto měla Komise za to, že citovaná nařízení se týkají jiných situací, než je tomu v daném případě. S ohledem na výše uvedené Komise tyto žádosti zamítla.

(244) Pokud jde o formu opatření, Komise vzhledem k volatilitě cen ECCS po skončení období šetření, které se téměř zdvojnásobily, zvažovala použití pevného cla na tunu namísto valorických cel. Pevně stanovené nebo specifické clo by umožnilo chránit výrobní odvětví Unie před dumpingovým dovozem působícím újmu z dotčených zemí a zároveň by bylo v případě zvýšení cen méně omezující než valorické clo, protože jeho váha je v takovém případě výrazně nižší.

(245) Pevně stanovené clo bude založeno na příslušné ceně nepůsobící újmu nebo nedumpingové ceně během období šetření.

(246) Komise připomíná stranám, že pokud by se dovozní ceny z dotčených zemí významně změnily a pokud by tato změna byla trvalá a vedla by ke snížení účinnosti antidumpingových opatření, čl. 11 odst. 3 základního nařízení by Komisi umožnil tyto trvalé změny zohlednit a případně přizpůsobit opatření novým okolnostem, včetně změny jejich formy.

(247) Po poskytnutí konečných informací sdružení Eurofer odmítlo navrhované pevné clo a tvrdilo, že vývoj v období po šetření odůvodňuje použití valorického cla. Zejména tvrdilo, že ceny plynu a elektřiny v Unii dramaticky vzrostly a očekává se, že v blízké budoucnosti dále porostou. Ceny energií v Brazílii a ČLR navíc nemají stejný vzestupný trend, což by dovozu z těchto zemí umožnilo vstup do Unie za nízké ceny. Proto sdružení Eurofer uvedlo, že vzhledem k trvale vysoké úrovni cen ECCS jsou k zajištění přiměřené ochrany výrobního odvětví Unie nezbytná valorická cla. A konečně, vzhledem k tomu, že úroveň cen ECCS nezaznamená další velmi neobvyklé vrcholy, nehrozí, že by valorická cla byla příliš omezující.

(248) Komise uznala, že ceny energií skutečně vzrostly. Nebylo však předloženo žádné tvrzení ani nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že by výrobci ECCS nebyli schopni zvýšit své ceny a přenést své zvýšené celkové náklady na uživatele, a jak by se v tomto ohledu lišilo pevné clo od valorického cla. Stejně tak nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že by pevná cla vypočítaná na základě příslušné nedumpingové ceny nebo ceny nepůsobící újmu zjištěné během období šetření bránila výrobnímu odvětví Unie zotavit se z újmy, kterou utrpělo během období šetření. Zároveň, jak sdružení Eurofer uznalo, i když ceny možná dosáhly v období února až května 2022 vrcholu a poté klesly, zůstaly i po tomto období výrazně nad cenovými úrovněmi v období šetření. Za těchto okolností Komise potvrdila své závěry uvedené ve 244. bodě odůvodnění, že pevné clo zajistí ochranu výrobního odvětví Unie před dumpingovým dovozem působícím újmu z dotčených zemí, přičemž zároveň jsou v co největší možné míře řešeny obavy uživatelů ohledně vysokých cen. V každém případě, jak je uvedeno ve 246. bodě odůvodnění výše, pokud by se ceny dovozu z dotčených zemí významně změnily a pokud by tato změna byla trvalá a vedla by ke snížení účinnosti antidumpingových opatření, úroveň a/nebo formu opatření lze přezkoumat.

(249) Po poskytnutí konečných informací nabídl brazilský vyvážející výrobce, společnost CNS, dne 13. září 2022 cenový závazek. Vzhledem k tomu, že tato nabídka byla obdržena dlouho po lhůtě stanovené článkem 8 základního nařízení, Komise nabídku odmítla s odůvodněním, že byla předložena po uplynutí lhůty. Komise o tom informovala všechny zúčastněné strany prostřednictvím poznámky ke spisu.

(250) Na základě výše uvedených skutečností by sazby konečného antidumpingového cla vyjádřené v cenách CIF s dodáním na hranice Unie před proclením měly činit:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí újmy (%)	Konečné antidumpingové clo (%)	Konečné antidumpingové clo (EUR/t)
Čínská lidová republika	Baoshan Iron & Steel Co. Ltd.	30,7	33,9	30,7	239,82
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	53,9	53,9	53,9	428,37
	Ostatní spolupracující společnosti: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co.,Ltd. Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	34,6	37,6	34,6	271,01
	Všechny ostatní společnosti	77,9	77,9	77,9	607,98
Brazílie	Companhia Siderúrgica Nacional	66,8	53,2	53,2	348,39
	Všechny ostatní společnosti	66,8	53,2	53,2	348,39

(251) Individuální sazby antidumpingového cla uvedené v tomto nařízení byly pro dotčené společnosti stanoveny na základě zjištění vyplývajících z tohoto šetření. Odrážejí tedy stav zjištěný během šetření, pokud jde o tyto společnosti. Sazby cla jsou proto použitelné výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí a vyráběného uvedenými právními subjekty. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, se tyto sazby nevztahují a měla by se na něj vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“.

(252) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních antidumpingových celních sazeb. Tato žádost musí být předložena Komisi ([31]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude nařízení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(253) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření kvůli rozdílu mezi celními sazbami je nutno přijmout zvláštní opatření, která zajistí řádné uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Společnosti, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Na dovoz, k němuž není přiložena taková faktura, by se mělo vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.

([31]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België. E-mail: TRADE-Defence-Complaints@ec.europa.eu

(254) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, není tato faktura jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států by totiž měly i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

(255) Pokud by se zejména po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření obcházení antidumpingových opatření. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

(256) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, měla by se sazba antidumpingového cla stanovená pro všechny ostatní společnosti vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

8.2. **Konečný výběr prozatímního cla**

(257) Vzhledem ke zjištěným dumpingovým rozpětím a k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením měly být s konečnou platností vybrány, a to ve výši stanovené tímto nařízením.

9. **ŽÁDOSTI O POZASTAVENÍ**

(258) Po poskytnutí prozatímních informací společnost Astir Vitogiannis, řecké ministerstvo zahraničních věcí, společnost Baosteel a sdružení CISA tvrdily, že opatření by měla být pozastavena podle čl. 14 odst. 4 základního nařízení. Po poskytnutí konečných informací vznesly společnost CSN a sdružení CISA stejná tvrzení. Sdružení CISA poukázalo rovněž na veřejné výzvy VDMA, německého a evropského sdružení strojírenského průmyslu, a Orgalim, unijního sdružení zastupujícího technologická výrobní odvětví EU; obě sdružení vyzvala EU, aby vzhledem k ruské vojenské agresi proti Ukrajině pozastavila cla pro nápravu obchodu uložená na výrobky z oceli. Žádný z uvedených článků se však netýkal konkrétně ECCS nebo situace na trhu s tímto konkrétním úzce specializovaným výrobkem.

(259) Společnost Baosteel dále nevysvětlila, proč je pozastavení nezbytné. Sdružení CISA a společnost CNS poukázaly na nárůst cen po období šetření, tlak na dodavatelské řetězce a omezenou dostupnost ECCS a jejích surovin v důsledku nedávného geopolitického vývoje.

(260) Společnost Astir Vitogiannis tvrdila, že dostupnost ECCS je omezená a že újma se neobnoví, protože výrobnímu odvětví Unie již údajně není způsobována újma na základě celkových pozitivních výsledků dvou výrobců v Unii. Řecké ministerstvo zahraničních věcí pouze poukázalo na bezprecedentní a dočasné změny na trhu, pokud jde o velmi vysoké ceny v období po skončení šetření.

(261) V odpovědi Komise připomněla svá zjištění, která již uvedla v souvislosti s posouzením zájmu Unie. Zejména skutečnost uvedenou ve 216. a 225. bodě odůvodnění, že ceny začaly klesat. Navíc se vzhledem k očekávanému zpomalení ekonomiky po zbytek roku 2022 a v roce 2023 neočekává další růst cen a poptávky. Vzhledem ke zjištěním o rozsahu dumpingu působícího újmu, který byl způsoben dovozem z dotčených zemí během období šetření, neexistovaly ani žádné důkazy o tom, že se podmínky na trhu dočasně změnily do té míry, že by okamžité obnovení dovozu z dotčených zemí znamenalo, že výrobní odvětví Unie po dobu devíti měsíců pravděpodobně neutrpí újmu. Na základě toho Komise rozhodla, že v tuto chvíli není vhodné se tvrzeními o pozastavení opatření dále zabývat.

10. **ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ**

(262) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2019/159 ([32]) uložila Komise ochranné opatření týkající se některých výrobků z oceli na dobu tří let. Prováděcím nařízením Komise (EU) 2021/1029 ([33]) bylo ochranné opatření prodlouženo do 30. června 2024. Dotčený výrobek spadá do jedné z kategorií výrobků zahrnutých do ochranného opatření. Jakmile tedy dojde k překročení celních kvót stanovených v rámci ochranného opatření, stane se při témže dovozu splatným clo při překročení kvóty a antidumpingové clo. Vzhledem k tomu, že tato kumulace antidumpingových opatření s ochrannými opatřeními může mít větší dopad na obchod, než je žádoucí, rozhodla se Komise zabránit po dobu trvání uložení ochranného cla souběžnému uplatňování antidumpingového cla a cla při překročení kvóty na dotčený výrobek.

(263) To znamená, že pokud se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 začne uplatňovat na dotčený výrobek a překročí úroveň antidumpingového cla podle tohoto nařízení, vybere se pouze clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159. Během období souběžného uplatňování ochranného a antidumpingového cla se výběr cel uložených podle tohoto nařízení pozastavuje. Pokud se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 stane použitelným na dotčený výrobek a je stanoveno na nižší úrovni, než je úroveň antidumpingového cla v tomto nařízení, vybere se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 navíc nad rozdíl mezi tímto clem a vyšší úrovní antidumpingového cla uloženého podle tohoto nařízení. Část nevybraného antidumpingového cla se pozastaví.

(264) S ohledem na článek 109 nařízení 2018/1046 ([34]), pokud má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a platná první kalendářní den každého měsíce.

(265) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Na dovoz plochých válcovaných výrobků ze železa nebo nelegované oceli, pokovených nebo potažených oxidy chromu nebo chromem a oxidy chromu, rovněž označovaných jako elektrolytické výrobky z oceli potažené chromem, v současnosti kódů KN 7210 50 00 a 7212 50 20, pocházejících z Čínské lidové republiky a Brazílie, se ukládá konečné antidumpingové clo.

2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, je pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

([32]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/159 ze dne 31. ledna 2019 o zavedení konečných ochranných opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 31, 1.2.2019, s. 27).

([33]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/1029 ze dne 24. června 2021, kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/159 za účelem prodloužení ochranného opatření na dovoz některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 225 I, 25.6.2021, s. 1.)

([34]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014, a rozhodnutí č. 541/2014/EU a o zrušení nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo (v EUR za tunu)	Doplňkový kód TARIC
Čínská lidová republika	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd.	239,82	C039
	Handan Jintai Packing Material Co., Ltd.	428,37	C862
	Ostatní spolupracující společnosti: GDH Zhongyue (Zhongshan) Tinplate Industry Co., Ltd. Shougang Jingtang United Iron & Steel Co., Ltd.	271,01	C137
	Všechny ostatní společnosti	607,98	C999
Brazílie	Companhia Siderúrgica Nacional	348,39	C212
	Všechny ostatní společnosti	348,39	C999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané zástupcem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, na který se vztahuje tato faktura, byl vyroben společností (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v [dotyčné zemi]. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

4. V případech, kdy bylo zboží před vstupem do volného oběhu poškozeno, a skutečně zaplacená nebo splatná cena je proto za účelem stanovení celní hodnoty podle čl. 131 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ([35]) rozdělena, musí být výše antidumpingového cla, vypočítaná na základě výše stanovené částky, snížena o procentní podíl, který odpovídá poměrnému rozdělení ceny skutečně zaplacené nebo splatné.

5. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2022/802 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz výrobků z elektrolyticky pochromované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Brazílie se vyberou s konečnou platností. Vybrané částky přesahující konečné sazby antidumpingového cla budou uvolněny.

Článek 3

Ustanovení čl. 1 odst. 2 může být změněno tak, aby mohli být přidáni noví vyvážející výrobci z Čínské lidové republiky a aby podléhali přiměřené vážené průměrné sazbě antidumpingového cla pro spolupracující společnosti, které nebyly zahrnuty do vzorku. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

a) během období šetření (od 1. července 2020 do 30. června 2021) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením, a

([35]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558).

c) buď skutečně vyvezl dotčený výrobek do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt značné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření.

Článek 4

1. V případech, kdy se na výrobky z elektrolyticky pochromované oceli uvedené v čl. 1 odst. 1, začne uplatňovat clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159, vybere se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159 společně s rozdílem mezi tímto clem a vyšší z ekvivalentních valorických úrovní antidumpingového cla uvedeného v čl. 1 odst. 2.

2. Výběr části objemu antidumpingových cel, která se podle odstavce 1 nevybere, se pozastavuje.

3. Pozastavení výběru uvedená v odstavci 2 jsou časově omezena na dobu uplatňování cla při překročení kvóty uvedeného v čl. 1 odst. 6 nařízení (EU) 2019/159.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. listopadu 2022.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN